

De tertia vide in puncto latè disputantem, & duas opiniones contrarias referentem Burgos de Paz in repetitione. l. 3. Tauri, conclusione. 4. à nu. 681. cum sequētibus, qui in rigore dicit, sententiam huius decisionis iure non probari, sed quòd seruanda est, quia magis communis opinio ei fauet: & ad secundam partem huius conclusionis adde in puncto Aretin. qui communem dicit in. l. 1. nu. 6. de testamētis. Alex. cons. 13 lib. 3. Xuarez allegatio. 20. nu. 19. & ibi Valdes in additione. Couar. in c. 2. nu. 6. de testamētis. Crassū in d. tract. sententiarum §. testamentum, quæst. 34. nu. 7. qui cōmunem dicit Autoris sententiā: & de testamento monachi vide eum, & Molin. vbi supra, Gutier. in c. quāuis patrum, verbo, *Dum nuptui tradebatur*, nu. 4. Iul. Clar. lib. 4. sententiarū. §. testamētum, quæst. 28. & conclude, benè iudicatum in hac decisione.

Additio ad Decisionem

CCCXX.

ADde huic decisioni quæ diximus ad decisionem. 312. aliàs. 314. & interim adde Mantiam de coniecturis. Anton. Gabrie. Curt. Iuni. Crauet. Alciat. & alios citatos à Crasso in d. tractatu. §. fideicommissum, quæst. 10. per totam, & adde Menoch. latissimè disputantem, vtrum filij appellatio ne nepos contineatur, lib. 4. præsumptionum, præsumptione. 94. per totam.

Additio ad Decisionem 318

CCCXXI.

NOta, quòd res dotalis potest alienari ad liberandum maritum à carceribus, & quòd maritus solus potest alienare. Adde Matien. in. l. 6. glo. 4. & l. 1. tit. 3. lib. 5. recopil. Adde etiam Molinā nu. 9. in lib. 4. de primogenijs c. 6. Meness. post Curt. Corne. & alios in au-

then. res quæ. C. communia de legatis. num. 98. vbi allegat Fulgos. & Alex. in l. quanuis, nu. 11. ff. soluto matrimonio, & in. l. Marcellus. §. res quæ, nu. 3. ff. ad Trebell. allegat etiam Boer. decis. 128. nume. 3. Campesium de dote. 1. parte, quæst. 12. Gomez. in. n. item si quis in fraudem, nu. 32. instituta de actio. Co. uar. lib. 2. variarum, c. 16. nu. 9. & adde his notabiliter Menoch. in tract. de arbitrarijs iudicium, lib. 2. cent. 1. casu. 182. à num. 62. & in tract. de præsumptionibus, lib. 4. præsumpti. 192. nume. 11. & in puncto adde Baldum Nouellū in tract. de dote & eius priuilegijs. 7. parte in principio, limit. 4. & 5. & priuilegio. 29. adde etiam allegationes Francisci Viuij decisione. 18. Imol. Paul. Ang. Alber. Alexand. & alios in l. quanuis, hinc citata. Roman. consil. 78. Cuman. in dicta. l. quanuis. Ex quibus constat, decisionem nostram continere opinionem communem, & communiter approbatam, & ideò seruanda est iudicando & consulendo, licet admodum dubia & scrupulosa sit, & quæ non benè probatur in d. l. quamuis, in casu quo mulier contradiceret, quam tamen intelligerem, si vxor haberet dotem ita sufficientem, vt marito ex ea liberato à carcere, sibi remaneret patrimoniū, ex quo viuere possit: aliàs si non, omnino falsam reputo, & contra ius naturale, quia prima charitas incipit à se ipso: quod nota.

Additio ad Decisionem 319

CCCXXII.

NOta ex hac decisione sequentia.

Primum, quòd hypotheca legalis cadit in bonis prohibitis alienari absque alia solennitate.

Secundum, quòd. l. cum à matre, nō habet locum in hærede fideiussoris de

Secunda pars Additionum

euictione, qui ex iure proptio potest venire contra venditionem.

Tertium, quod iudex potest condēnare in fructibus non petitis à tempore litis contestationis currentibus.

Quartum, quod in actione hypothecaria potest quis solam rem petere, & iudex in ea condemnare, & reus liberatur debitum soluendo.

Quintum, quod citatio possessorum requiritur ad excussionem contra principalem & eius fideiussores, etiam si cōstet, eum nulla alia bona habere, præter ea, in quibus excussio facta fuit.

Ad primum vide latissimè disputārem Caldas ad. l. si curatorem habens, verbo, *Cui non absimilis*, à nu. 35. Mencha. lib. 3. controuersiarum vsufrequentium. c. 5. à num. 1. Menoch. in tract. de adipiscenda, remedio. 3. à nu. 7. & quia isti plenè materiam resoluunt, nihil amplius addendum puto.

Ad Secundum, circa intellectum. l. cum à matre, de qua hìc, vide Ruin. conf. 25. à nu. 11. lib. 2. Deci. conf. 79. nu. 2. & conf. 184. in fine, & 454. num. 7. Ceph. conf. 314. nu. 43. & 318. nu. 1. lib. 3. Alban. cōf. 72. nu. 3. Tiraq. de retract. lib. 1. §. 1. glo. 8. à nu. 48. Ioā. de Amicis conf. 3. nu. 20. Ceph. cōf. 393. nu. 49. lib. 3. Crauet. cōf. 131. nu. 6. lib. 1. Paris. cōf. 16. num. 127. lib. 2. Socin. conf. 2. col. 1. lib. 4. Socin. Iun. conf. 72. num. 25. lib. 3. Rolan. de Valle conf. 30. nu. 29. & 90. nu. 37. & 100. nu. 143. lib. 4. Menoch. conf. 89. nu. 127. lib. 1. & cōf. 44. nu. 20. Rimin. Iun. conf. 64. nu. 16. lib. 1. Franciscus Bec. conf. 72. lib. 1. & plura alia allegat Fabius Turretus conf. 18. à num. 22. lib. 1. Ioan. Botta conf. 94. à num. 29. Hieronymus Gabriel consil. 125. num. 3. lib. 1. Tiber. Dician. conf. 117. num. 3. lib. 3. & conf. 31. num. 157. lib. 1. Bursat. conf. 247. num. 9. lib. 3. & conf. 3. num. 42. lib. 1. Riminald. Iun. conf. 37. num. 62. lib. 1. eleganter distin-

guit Tobias Nonius conf. 2. & 5. & 39. num. 3. latè Franciscus Viuius decisione. 56. lib. 1. ex quibus omnibus, salua pace Autoris, dictam conclusionem minus veram existimo: nam licet hæres cum beneficio inuentarij possit venire contra defuncti factum iure proprio, dimissis bonis hæreditarijs, & etiam possit venire contra factum defuncti nullum, & à lege repobatum, vt in. l. post mortē. ff. de adoptio. latè Molin. de primog. lib. 4. cap. 1. non tamen si actus validus fuit, aut non reprobatus, potest venire sine dimissione bonorum, siue fuerit autor fideiussor, siue venditor: regula enim. l. vendicantem, de euictionibus, generaliter loquitur, nec vlla ratio differentiae reddi potest. Nec obstat. l. fin. hìc allegata, quia verum est, quod hæres fideiussoris potest venire contra factum defuncti, vendicando rem venditam, sed tamen salua manet euictionis causa quo ad interesse: quod in idem recedit: & hoc voluit Gamma hìc dicere, aliàs malè diceret.

Ad tertium vide Speculatorem in titulo de allegatione, & disputatione, §. 1. versiculo sed nunquid, & in titulo de fructibus & interesse, per totum, & in titulo de appellat. §. 19. versiculo, *sed pone*, & in titulo de expensis, §. 4. Ferraram in praxi, in forma libelli in actione, verbo, *Simul cum fructibus*. Couar. lib. 1. variarum. c. 3. à nu. 1. & 2. Auend. responso. 6.

Ad quartum adde Ias. Zas. Benincasium, Mising. Gomez. & alios in. §. item Seruiana, instituta de actionibus, & Felician. in tract. de censibus lib. 3. c. 6. à nu. 1. qui cū prædictis concludit, libellū in hypothecaria debere alternatiuè cōcludere, vt soluat debitum, vel rem dimittat: & in puncto iuris hæc est verior resolutio, licet in praxi, seruaretur apud suprema tribunalia, seruaretur præ-

præfens decisio. Et adde Becium consi. 106. lib. 1. & Massuerum ad Ferraram in titu. in forma libelli in actione hypothecaria, verbo, *quare cum prædicta*.

Ad quintum adde Ferraram in d. praxi, in forma responsionis in actione hypothecaria, verbo, *exceptionem excussio- nis*, à num. 20. & adde Becium consi. 89. num. 7. & 8. lib. 1. & Rolan. consi. 9. nu. 9. lib. 1. & autores in l. decem, hinc citata & conclude, quòd quando notoriū est, nulla habere bona, præter ea in quibus fuit facta excussio, & hoc probetur, sufficit excussio facta absque alia citatione. Et aduerte, quòd his non obstantibus, bene iudicatum fuit in præfenti decisione.

Additio ad Decisionem

CCCXXII.

Nota primò, quòd mulier quinquagenaria habet partem lucrorum constante matrimonio acquiritorum. Cui adde Rip. in l. 1. num. 124. ff. solut. matrim. & Socin. Iun. & alios repetentes ibi. Secundò nota, quòd diuisio præsumitur ex cursu decennali: de quo vide dicta ad decisionem 146. Tertio nota, quòd diuisio non retractatur propter errorem, nisi duobus concurrentibus: de quo vide Ayoram in tractat. de partitionibus, par. 3. quæst. 6. & 7. & 8. Communiter in praxi seruat, quòd post diuisionem factam & approbatam à iudice, possunt errores allegari: secus si in cõtradictorio iudicio, & citatis partibus, & auditis per sententiam diffinitiuam sint approbatæ.

Additio ad Decisionem

CCCXXIII.

Nota, quòd res aliena potest pignori dari de consensu tacito aut expresso domini. Adde Ferraram in forma li-

belli, in actione hypothecaria, verbo, *ex memoratis causis*, nu. 4. Negussantium in tract. de pignoribus, part. 2. membro 3. à num. 52. cum sequentibus, & dic bene iudicatum.

Additio ad Decisionem 322

CCCXXV.

Nota primo ex hac decisione, quòd coitus stupri est punibilis, & ideò filius non successibilis.

Secundo, quòd famulus Regis à calcaribus, quem vulgò dicimus, *Mozo de espuelas*, non est nobilis.

Nota tertio, quòd ex se ipso quis non consequitur nobilitatem, etiamsi consequatur statum nobilitatis, & seruiat Regi, nisi à Rege nobilitetur, aut habeat nobile officium, vel dignitatem.

Nota quarto, quòd officium scribæ non nobilitat.

Nota quinto, quòd officium prore-netæ non nobilitat, etiamsi ciuis sit ciuitatis nobilis; nam omnes tales ciues nobiles sunt propter ciuitatem.

Nota sexto, quòd non idem est esse ciuem, vel haberi pro ciue.

Primo dicto adde Cardinalē Paleotum in tract. de nothis & spurijis, cap. 12. 13. 14. & 15. glo. & Bald. in cap. innotuit, de electione. Xarez in l. 5. titut. 6. lib. 3. fori fol. 4. Greg. Lopez in l. 1. glo. 1. tit. 15. part. 4. Couarr. de sponsalibus, 2. parte, cap. 8. §. 5. num. 18. Matie. in l. 9. glo. 2. num. 5. titu. 8. lib. 5. recop. & vide Tauristas in l. 11. Tauri, per text. ibi, & cõclude, quòd iure canonico, & iure nostro regio ex d. l. 11. talis filius nō est spurius, sed naturalis.

Secundo dicto adde quasi in terminis, de coquo Principis, quæ in contrarium adducit Tiraq. cum Bald. Barbatio, Lucano, Romano & alijs in tractat. de nobilitate, cap. 30. à num. 10. & ego credo in terminis, si vidisset nostrum au-

Secunda pars Additionum

corem, dixisset cōtra eum; & adde Chaf
sanæū in catalogo gloriæ mūdi. 1. 1. par
te, consideratione 3. fol. 353. Azeued.
in. l. 15. tit. 14. lib. 6. recop. & adde d. l.
15. 16. 17. & 18. d. tit. ex quibus credo
malè dixisse Autorem in præsentī. Ad
de etiam Menoch. conf. 584. à num. 13.
lib. 6. & Autores in. l. 1. C. de dignitati
bus lib. 12. & Bonum de Curtili in tra
ctat. de nobilitate in principio. Tiraq. in
tract. de nobilitate, cap. 3. 4. & 5. & ad
de in puncto Otaloram in tract. de nobi
litate. 2. part. cap. 3. col. pen. Azeued in
rubrica tit. 2. lib. 6. recop. à num. 40. qui
concordant cum dicta conclusione.

Quarto dicto adde Guid. Pape deci
sione Delphinali. 9. Crauetam consil.
163. lib. 1. Auen. in dictionario, verbo,
Cauallero, in principio. Azeued. in l. 27.
tit. 14. lib. 6. recop. & in l. 11. tit. 25. lib.
4. qui ait, quòd etsi nobilitas non acqui
ratur per notariatum, non tamen amit
titur acquisita: quod in his regnis sic pra
cticator, & adde Tiraq. in d. tract. de no
bilitate, cap. 30. à num. 9.

Quinto dicto de ciuitate nobili, an
nobilitet, adde Azeued. in d. Rubrica à
nu. 218. latiùs Tiraq. in d. tract. c. 12. &
conclude, quòd nobilitat quo ad aliquē
honorem & existimationem, non quo
ad liberationē à muneribus, nisi illi per
priuilegium fuerit datum: & ad id quod
dicit de proxeneta, adde Tiraq. vbi su
pra, cap. 33. & cap. 34. nu. 32.

Vltimo dicto adde Bart. conf. 62. Ale
xand. conf. 106. col. 3. lib. 2. Afflictis deci
sione 384. num. 14. Ias. & repetentes
in. l. si is qui pro emptore. ff. de vsucap.
Paris. conf. 71. num. 9. lib. 1. Ruin. conf.
227. nu. 2. lib. 1. & adde copiosè in pun
cto Cephal. conf. 451. dubio. 1. lib. 4. in
præsentī tamen decisione concludere be
nè iudicatum ex suis legibus & consue
tudinibus, & quia pater filix naturalis
pluribus vilibus officijs se immiscue
rat.

Additionum

Additio ad Decisionem

CCCXXVI.

NOta primo, quòd emphiteosis po
test in perpetuum concedi à mona
sterio rei incultæ melioranti eam.

Secundo, quòd solennitas contra
ctus emphiteotici præsumitur ex cursu
temporis.

Tertio, quòd valet pactum, quòd em
phiteota possit subemphiteoticare, & q
secundus emphiteota debeat licentiam
alienandi petere à primo.

Quarto, quòd læsio debet considera
ri secundum tempus contractus.

Primo dicto adde, quæ diximus ad
decisionem. 197. aliàs 299. num. 2. & in
terim adde Couarru. libro. 2. variarum.
cap. 17. 18. & 19. & Aluarum Valascū
in tract. de iure emphiteotico, quæst. 2.
& 1. & Caldas in tract. de nominatione
quæst. 23. à nu. 43. cum sequentibus.

Secundo adde quæ diximus ad deci
sionem 83. & 48. & dictum Caldas vbi
supra, à num. 46.

Tertio adde Aluarum Valascum in
tract. de iure emphiteotico, quæst. 13. à
nu. 10. & Caldas de renouatione, quæst.
13. & quæ latè diximus decisione 26. &
decis. 244. aliàs 246. & 116. & 71. &
269. aliàs 271.

Quarto dicto adde dicta ad decisio
nem 257. aliàs. 258. & in decisio. 291.
aliàs 292. & adde Mascard. 2. parte, de
prob. conclus. 963.

Additio ad Decisionem

CCCXXVII.

NOta duo ex hac decisione. Primū,
quòd in tribunalibus supremis nul
litas debet iustificari ex iustitia causæ,
aliàs nihil operatur.

Secundum, quòd opinio vnus Do
ctoris excusat ab expensis.

Tertium, quòd aliquis defectus est in
in

in citatione, sanatur ex presentia par-
tis.

Primo dicto adde quæ diximus in
pluribus decisionibus huius libri, & in-
terim vide Aluarum Valascum in tra-
ctatu de iure emphiteotico, quæst. 6. à
num. 14.

Secundo adde Rebuff. 3. tom. ad. II.
gallicas, tit. de expensis, à num. 30. Me-
noch. de arbitr. lib. 3. cent. 2. casu. 176.
Asinium in praxi civili. §. 32. cap. 2. li-
mitatione. 2.

Tertio adde Hipp. Mars. in l. de vno
quoq; num. 46. de re iud. Roland. Valle
cons. 47. num. 22. lib. 2. Vant. de nullita-
te, tit. quibus modis sententia nulla, nu-
122. Azeved. cum Villalobos in l. fin.
à num. 104. tit. 21. lib. 5. recop.

Additio ad Decisionem

CCCXXVIII.

NOta, quòd filius natus post decimū
mensem à morte patris, præsumi-
tur legitimus, licet mater adultera fue-
rit maxime si honesta sit; quia tempore
infirmittatis potuit defunctus cum ea co-
pulam habuisse. Huic conclusioni post
autores in l. Gallus, hic citata, maxime
Hierony. Torniel. & Gallianlam ibi,
adde Menoch. in tract. de arbitr. lib. 2.
cent. 1. casu. 89. à nu. 48. latè Anto. Ga-
brie. tit. de præsumption. præsumption.
14. à num. 1. cum sequentibus, Boer. de
cisio. 299. Paris. cons. 64. à num. 5. li. 3.
Sfort. consi. 16. à nu. 1. Bonifacium Ro-
geri. cons. 47. à num. 57. li. 1. & Senatus
decisio vera est, & communis, licet plu-
res tenuerint contrarium, nisi constas-
set tempore infirmitatis non concu-
buisse, nec potuisse cum vxore, & quòd
infirmittas pluribus diebus duravit, &
quòd filius natus fuit post decem men-
ses à morte mariti, nisi tanta honestas
mulieris probaretur, quæ quasi prodi-
gium faceret: non enim impossibile est,

esse undecim mensibus pregnantem, li-
cèt rarò accidat: quòd nota.

Additio ad Decisionem 326

CCCXXIX

NOta tria ex hac decisione. Primū,
quòd hæres extraneus non potest
petere renouationē emphiteosis Eccle-
siasticæ, secus priuatæ.

Secundū, quòd maritus institutus hæres
ab vxore, vt cōiuncta persona, potest di-
ctam renouationem petere, maxime si
melioramēta fecerunt maritus & vxor.

Tertium, quòd si fiat pactum, quòd
finitis tribus personis, emphiteosis re-
uertatur liberè ad dominum cum me-
lioramentis, non est locus conclusioni-
bus præcedentibus.

Primo dicto adde Paris. cons. 28. nu.
4. lib. 1. & adde Caldas in tract. de reno-
uatione, quæst. 9. à nu. 24. & conclude,
quòd si emphiteosis hæreditaria est pro-
se & hæredibus, absq; dubio hæres ex-
traneus potest petere renouationem.

Secundo adde Aluarū Valascum de
iure emphiteotico, quæst. 1. à nu. 20. &
quæst. 2. à num. 7. Ioan. Garciam de ex-
pensis, cap. 15. num. 18. Bursat. cons. 24
n. 8. lib. 1. Cald. de renouatione, quæst.
8. à num. 19.

Tertio adde quæ diximus ad deci-
sionem. 41. & adde Caldas de renoua-
tione, quæst. 11. nu. 20. & quæst. 8. n. 9.
vbi refert nostram decisionem. Intelli-
ge tamen dicta in 2. dicto, si vel mari-
tus meliorasset, vel emphiteosis esset hæ-
reditaria, & ad extraneos posset perue-
nire; aliàs malè esset dictum: & cum his
dic bene iudicatum in hac decisione.

Additio ad Decisionem 327

CCCXXX.

NOta ex hac decisione, quòd liber-
tas relicta, quando hæredi placue-
rit,

38
Secunda pars Additionum

rit, hæredes in vita non declarante, fauore libertatis competit post mortem, ex text. eleganti in l. fin. hic citata, de qua vide Benedictum de Plumbino ibi, qui extēdit etiam fauore dotis, vt facit Menochius in tractat. de arbitrarijs, lib. 1. quæst. 68. num. 39. & adde Caldas cum Burgos de Paz & alijs ab eo citatis, in tract. de nominatione, quæst. 9. num. 29.

Secundo nota, quod voluntas defuncti declaratiua & exequutiua, non dispositiua, probatur ex acto nullo, & ex testamento reuocato: de quo vide Bartol. Aretin. & alios citatos ab eodem Caldas in d. tract. quæst. 10. num. 10. & omnino vide Simonem de Pretis in tract. de interpretatione vltimarum voluntatum, lib. 1. interpret. 1. dub. 3. fol. 5. à nu. 54. qui dicit, quod si testamentum fuerit imperfectum ratione omissæ solennitatis, obrinet hæc conclusio: aliàs si ex imperfectione voluntatis, non: quod verum credo.

Additio ad Decisionem CCCXXI.

ADde huic decisioni quæ latè diximus ad decisionem. 17. & decisionem. 292. aliàs. 293. & dec. 305. vel. 307.

Additio ad Decisionem CCCXXII.

ADde quæ diximus ad decisionem 326. & decisionē. 83. & 48. & quæ in puncto diximus ad decisionem. 283. aliàs. 284. 298. & 297. aliàs. 299. & decisionem. 144. & decisionem 26. & decisio. 244. aliàs 246.

Additio ad Decisionem CCCXXIII.

EX hac decisione inferuntur sequentes conclusiones,

Prima, quod filius habet hypothecata bona patris pro mala administratione, non solum dolosa, sed etiam culposa, licet in hoc sint opiniones.

Secunda, quod eam non habet, quando alienatio patris fuit necessaria pro soluendis debitis.

Tertia, quod agens ex vna causa, si in processu constat de alia, ex æquitate obtinet.

Primæ adde. l. 24. titu. 13. part. 5. & l. 14. eiusdem tituli, vbi Greg. & Couarr. lib. 1. variarum, cap. 8. à nume. 5. & adde Pinel. in l. 1. 3. part. à num. 79. C. de bonis maternis. Matienço in l. 7. glo. 11. à num. 67. tit. 11. lib. 5. recop.

Secundæ adde dicta in præsentī conclusionē.

Tertiæ adde, quæ latè Aluarus Vaez tradit in terminis in d. tractat. iuris emphyteotici, quæst. 6. à num. 7. & sequentibus, & Azeued. in l. 10. à num. 115. titu. 17. lib. 4. recop. & Auend. responso. 1. & nota benè iudicatum in hac decisione.

Additio ad Decisionem CCCXXXIII.

NOta primo, quod sequestrum debet fieri parte citata.

Secundo, quod exequutor qui facit sequestrum ex mandato Regis vel Pape, si coram eo non est cognitū de causa, etiam tenetur partem citare, aliàs nullum est.

Primo notabili adde. l. meminere. C. vnde vi, & quæ in eius declarationem adducit latissimè Menochius in tracta. de recuperanda, remedio. 8. & in puncto adde Rebuffum in 2. tomo ad ll. Gallia, tit. de sequestris & commissarijs, artic. 1. glo. 1. num. 8. & 9. & 22. Azen. in l. 1. à num. 7. tit. 12. lib. 4. recop. Caualcán. de cif. 1. 2. & 3.

Secundo adde notata in c. de cætero, de re iudicata, & in cap. pastoralis. §. quia

*Analarij
u. aduocem
337 seu
334*

quia vero, de officio deleg. & Couarru. in practicis, cap. 16. Roman. consi. 51. vbi Mandosius in additione. latissime Menoch. in tract. de arbitrarijs iudicium lib. 2. quæst. 26. per totam, & ad id quod dicit Autor de arbitrio & libertate data, quod etiam teneatur partem citare, adde Bart. in extrauaganti ad reprimendum, verbo, & figura, num. 6. & in l. Theopompus, nu. 9. de dote prælegata, & consi. 166. num. 5. & cum infinitis Menoch. in d. tract. de arbitrarijs, lib. 1. quæst. 17. & benè iudicatum in hac decisione, absq; dubio iudica.

Additio ad Decisionem
CCCXXXV.

Adde huic decisione quæ in puncto diximus ad decisionem. 265. & his adde Ang. in l. si cui. §. Imperator. ff. de accusatio. Franciscum de Parma in tract. de iure fisci fol. 9. Cagnol. in l. venditor de iudicijs, num. 1. & particulariter vide Barbatium citatum in dicta decis. 265. aliàs. 266. & Soci. in cap. quoniam frequenter, num. 127. vt lite non contestata, Barb. in dicto loco nu. 50. & nu. 64. semper tenuit, quod emphiteota possit nominare dominum ad iudicium, & quo ad declinationem fori sequitur communem de qua hic.

Additio ad Decisionem
CCCXXXVI.

Adde huic decisione quæ latè diximus ad decisionem. 4. vbi analyticè & practicè materiam disputauimus, & adde Aliarum Valas. de iure emphiteotico, quæst. 18. à nu. 8. & de melioramentis in terminis nostræ decisionis vide eundem in d. tract. quæst. 25. à num. 18. & à num. 6. à num. 20. & quod hæc decisio dicit, tenuimus & sequuti sumus in dicta decisione. 4. & eandem opinionem nunc sequimur.

Additio ad Decisionem ~~377~~
CCCXXXVII.

Hæc decisio singularis est ad materiam. l. 9. tit. 15. lib. 4. recop. vbi de salario famulorum. Cui addendus est Azeuedo, qui omnia complectitur, in d. l. 9. & Parladorius in suo lib. 1. rerum quotidianarum, cap. 1. §. 12. & §. 13. & tandem concludunt, quod ita præscribitur salarium conuentum, sicut non conuentum, & quod necessaria est bona fides, & allegatio solutionis, & hodie leges nostri regni eam extendunt ad pharmacopolas, & alios minutatim vendentes, & nouissima pragmatica ad salaria aduocatorum, & procuratorum, & cum dictæ leges exorbitantes sint, ad alios non extenduntur, vt pote ad negotiorum gestores, tutores, curatores, proxenetas, testamentarios, & similes, de quibus vltra omnes latissime diximus lib. 1. quæstionum, quæst. 8. de salarijs, vbi omnino vide. Notandum est ex hac decisione, quod famulus, transacto triennio, nõ obstante legis præscriptione, admittitur ad probandum, sibi nõ esse solutum salarium, & hoc probato, obtinebit, allegat Mencha. & non allegat locum: est locus in tract. de successionum creatione. §. 10. à num. 33. per totum. Hoc tamen Azeued. vbi supra, num. 43. non admittit, nisi probatio fiat per domini confessionem: quod verum puto, non probata mala fide domini, & sic practicatur in his regnis: & de interruptione huius præscriptionis vide latè Rebuffum hic citatum, & Azeued. & Parladorium vbi supra, & ego latè dixi in d. tract. Notanda etiam est hæc decisio in fine, in quatum dicit, quod famuli, qui seruiunt magnatibus sine conuentione salarij ob expectationem alicuius remunerationis, non amittunt illam iustam recõpensam, quæ sibi debet fieri

Secunda pars Additionum

ob lapsum trienij, quod æquum & verum puto, & adde his quæ post fratrem Ludouicum Lopez, & Petrum de Nauarra in tractat. de restitutione. 2. parte cap. 1. nu. 222. diximus in dicta quæstione, vbi latè de his famulis diximus.

Additio ad Decisionem CCCXXXVIII.

HÆc decisio, quæ de iustitia belli Tunet aui agit notanda est, quæ in summa vult, quòd bellum contra hostes in fideles iustum est, & quòd ibi capti, siue ex ipsis, siue ex eorum confæderatis, aut amicis, siue ex seruis eorum, efficiuntur serui capientium, & res ab eis ablatae efficiuntur capientium, nec post prædam cõcessam potest Dux supremus belli in præiudicium militum, quibus ius erat quæsitum, remissionem facere: de qua materia vide splendide per Ioan. Lupium, & Martinum Laudensem hic citatos, & Siluestrum in summa, verbo, *Bellum* 1. quæst. 1. & 2. Gabr. in. 4. sententiæ distinet. 15. quæst. 4. Ang. & Caietan. in summis verbo, *Bellum*, Cordubam in suo quæstionario. lib. 1. quæst. 39. Nauar. in summa, cap. 15. num. 15. Hadrian. quodlibetom. 2. Mercado in tract. de *tratos y contratos*. 2. part. cap. 15. Ioan. Maior. in. 4. distinet. 15. quæst. 20. Petrum de Nauarra in tract. de restitutione, tom. 1. capit. 3. à num. 258. cum sequentibus Dionysium Gotiffredum in. 1. tom. praxis iuris ciuili, fol. 418. Hostiè. in summa, tit. de tregua & pace, & ibi addetes. Ioan. de Lignano in tract. de bello. Sotum de iustitia & iure lib. 5. quæst. 3. art. 5. vide etiã Bertachin. in suo reportorio, verbo *Bellum*. 1. & 2. lit. B. & Salon, & Aragon ad diuum Thomam in 2. 2. quæstio. 46. arti. 1. & 68. art. 8. & quæst. 41. art. 1. omnia quæ hic autor dicit, vera sunt, sed quo ad remissionem Principis temperanda sunt, vt per Ioan. Lupium vbi supra, nisi ex causa publicæ pacis & utili-

tatis conueniat vt fiant remissione, tunc valet in præiudiciu iuris quisi militibus; tenetur tamen Princeps in alijs eis recõpensare. Tẽperãda etiã est in mobili bus venditis, aut cõsumptis: quod nota. Ad id quod dicit autor de chronicis, vide Purp. in. l. 1. à num. 152. si cert. pet. & Mascar. de probat. 1. part. conclus. 287.

Additio ad Decisionem CCCXXXIX.

NOta ex hac decisione tria. Primũ, quòd amittens literas cambij, non habet actionem contra eum, ad quem missæ sunt, sed contra eum qui misit, etiam si epistolam receperit, in qua de eo & alijs eum præmonuerit.

Secundum, quòd confessio qualificata diuidi non potest, nisi qualitas sit separabilis.

Tertium, quòd epistolam alicuius recipiens, in qua gesta, & data, & accepta narrantur, non censetur se obligare ad aliquid dandum, nisi ea vtatur, & tunc in his in quibus ea vsus est.

Primo dicto adde decisionem Genue 8. nu. 19. & decis. 2. nu. 41. & decis. 1. n. 21. & 2. nu. 21. & decis. 2. n. 10. & decis. 4. nu. 7. & decis. 1. nu. 6. & decis. 10. n. 9. & 23. n. 19. & d. decis. 10. à n. 10. & vbi que allegatur Salic. in l. filius familias, ad Macedonianum, & de literis auisi ad de decisionem Genue. 142. nu. 3. & 41. nu. 4. & 51. n. 1. & 14. nu. 113. & 80. n. 1. & 48. n. 2. in quibus cõcluditur, quòd probant contra scribentem.

Secundo adde notata in l. si quidem, de exceptio. & in leg. Aurelius. §. idem quæsi, el. 2. de lib. legata & in cap. bona, de postu. præl. & adde decis. Genue 133. n. 4. & 60. nu. 4. & 95. nu. 2. & 141. n. 2. & 114. n. 3. & 122. nu. 5. Boer. decisio 339. Bernard. Diaz reg. 122. Menoch. de arbitra, lib. 1. centu. 1. casu 92. num. 21. & centu. 3. casu 279. Azueved. in. l. 2. à nume. 65. titu. 7. lib. 5. recopila.

A quo

A quo cauendum est, in quantum dicit, quòd hodie iure nostro regio potest cõfessio qualificata separari, si qualitas sit inseparabilis: non enim probatur in d.l. quæ non loquitur de confitente factum nudè, etiam si tale factum habeat aliquã qualitatẽ annexam, sed de confitente cum cautela, & obscurè, animo decipiendi, & veritatem celandi.

Tertio dicto adde Salicet. & DD. in d.l. si filius, & decisionẽ Genuæ. 24. nu. 4. & 18. num. 6. 133. num. 2. 68. num. 4. 120. nu. 1. 62. nu. 2. adde Cuman. confi. 177. Anton. Gabr. lib. 1. communium conclusionum, tit. de præsumptio. conclusio. 2. num. 13. Deci in cap. 2. nu. 15. de probat. Ripa in capit. cum. M. Ferrariensis, à nume. 132. de constit. Cæpol. cautela. 10. diligentissimè, vt solet, Menochius in tract. de præsumption. lib. 3. præsumptio 65. per totam, & num. 15. vbi declarat d. leg. si filius familias, & in tract. de arbitrarijs iudicium lib. 1. cent. 1. casu. 21. & plures ex his in puncto loquuntur.

Tandem huic decisioni adde Bursat. conf. 84. num. 5. lib. 1. Benuenutũ Straccham in tract. de affecurationibus, glo. 10. nume. 47. Rotam Bononiensem Benintendis, quæ de perditione literarum cambij loquitur. 58. Cottam in memorialibus, verbo, *cambij literas*, diligentissimè Mascardum, qui omnes articulos huius decisionis complectitur, & in puncto loquitur, in tract. de probatio. 2. par. conclus. 990. num. 3. & num. 7. & per totam: ex quibus omnibus inuenies, bene iudicatum in hac decisione.

Additio ad Decisionem **337**
 CCCXXXIX. vel
 CCCXL.

HÆc decisio continet materiam singularem, quando masculus ætate

minor præferatur foeminæ natu maiori, in maioratu simplici, patronatu, aut anniuersario, præsertim quando vocatur filius aut filia maior: & cõcludit pro filia maiore, de qua quæst. latè egit ipse Gamma decisio. 51. & 294. alias. 296. & nos latissimè egimus ad decisionem dictam 91. vbi defendimus decisiones contra Gammam, contra quem semper iudicatum est in regno isto, & Lusitaniæ, licet in anniuersarijs cum eo teneat Salazar, quem allegauimus in d. quæstione 51. sed contra eum tenuit etiam suus Lusitanus Caldas in tract. de renouatione cõtractus emphiteotici, quæst. 17. num. 9. & 14. & 16. & quæst. 18. nu. 33. & de nominatione, quæst. 14. à nu. 1. & quæst. 17. nu. 36. qui plura allegat, & suus Valascus in tract. de iure emphiteotico, quæst. 50. numero. 7. & allegatis in dicta decisione. 51. in terminis præsentis adde nunc Iacobum Berretam conf. 118. à n. 17. & Anto. Chiofiũ cõf. 12. nu. 3. & 35. nu. 7. & 24. nu. 5. & 35. nu. 26. Ceph. confi. 664. nu. 19. & 749. à num. 11. lib. 5. & in d. conf. 664. loquitur in puncto Menoch. conf. 435. à nu. 14. & 496. à num. 27. & 500. num. 7. & 496. & 482. n. 7. & 414. lib. 5. & 588. à nu. 6. lib. 6. Alexan. Trentacinquum plura allegantem in tract. de substitutionibus, parte 4. à numero 9. Beroi. conf. 57. num. 64. lib. 3. quem allegat Ioseph. de Rusticis in tractat. an & quando liberi, lib. 2. cap. 3. à num. 16. Bursat. conf. 460. nume. 30. lib. 4. Crauet. confil. 570. n. 7. & 588. num. 9 & 964. num. 26. Ex quibus omnibus colligitur, quòd in materia indifferenti, & vbi est eadem ratio, foemina admittitur, & non cedit masculo: sed iam in d. decisione diximus, non esse eandẽ rationẽ masculi et foeminæ in successione maioratus et anniuersarij, ex præsumpta testantiũ volũtate volentium memoriæ conseruationem, et ex vsu generali omnium regnorum; et sic

Secunda pars Additionum

sic contra Authorem quotidie practica-
tur: & illa verba, *hijo o hija mayor*, ordi-
ne successiuo intelliguntur, & præfer-
tur primò nominatus, vt cum Mantica
& autoribus in l. Gallus. §. 1. de lib. & po-
sthum. ibi defendebamus, & in propria
causa obtinuimus, nisi cōsuetudo patriæ
aut ipsius maioratus aliud inducat, quæ
seruanda est, & declarat testantis volun-
tatem, & tunc difficulter obtinetur pro
fœmina, vt iam vidi.

Additio ad Decisionem CCCXLI.

NOta ex hac decisione sequentia.

Primum, quòd filius natus intra
quinque menses à die contracti matri-
monij, non præsumitur legitimus, nisi
probetur.

Secundum, quòd pater non potest in
testamento reuocare contractum quem
fecerat cum vxore in præiudicium filio-
rum primi matrimonij, quibus est ius
quæsitum.

Tertium, quòd auia faciens testamē-
tum pro nepote mentecapto, potest vnū
vel plures instituere.

Quartum, quòd filij positi in condi-
tione, cēsentur vocati etiam in legatis.

Primo adde Paris. Socin. Ruin. Gal-
liaulam, Torriellum, & alios in l. Gal-
lus ff. de lib. & posthumis, & Alciat. ibi
num. 30. Paleotum de nothis & spurijs,
cap. 23. & 24. in fine, Menoch. de arbit.
lib. 2. cent. 1. casu. 89. à num. 34.

Secundo adde, quòd quanuis hoc di-
ctum sit verum, non ex ratione Autoris,
de qua egimus latè ad decisionem. 8.
vbi declarauimus doctrinam Bart. in l.
qui Romæ. §. Flauius. ff. de verbor. obli-
gation. & intelligenda est ex iure per se
acquisito ex contractu patris filijs, qui
in contractu in genere aut in specie no-
minati sunt, non ex iure per accidens, &
per indirectum acquisito, sed quia pater

acquisierat ius ad tota bona lucrata, cui
iuri acquisito renuntiare non poterat in
præiudicium filiorum, quia erat dona-
re: renuntiatio enim iuris acquisiti, do-
natio est. l. si quis de legauerit, vbi Bart.
ff. de solut. Decius in lege postquam li-
ti, nume. 15. & ibi Curt. Iun. nu. 5. C. de
pactis. Alexand. consi. 206. col. 2. lib. 7.
latè in terminis Baeça in tractat. de non
meliorandis, capite 24. per totum, & in
fine, vbi prohibitus donare, non potest
remittere ius quæsitum: allegat Baldum
Salicet. & Raphaellem Fulgo. in le. 1. C.
de pactis. Imol. in. l. ex duobus la. 2. col.
2. ff. de duobus reis. Alexand. consil. 22.
col. 3. lib. 1. Alciatum in l. pactum cura-
toris. C. de pactis. Ex quo infertur, quòd
si utilitas illius remissionis quantum nõ
excederet, valeret: quod nota ad hanc de-
cisionem.

Tertio dicto adde Sfortiam in tract.
de substitutionibus, in præludijs, parte
4. quæst. 8. vbi ait, quòd si mentecaptus
habet filios, omnes tenetur mater insti-
tuere, & si non, sed fratres, potest elige-
re, & non electis aliquid debet relinque-
re: & hanc dicit communem opinionē,
& adde Menoch. in tract. de successione.
crear. §. 17. à numero. 57. Crassum in
suo lib. sententiarum. §. substit. quæstio.
47. post Rip. in l. ex facto. numer. 86. de
vulg. & Decium in l. humanitatis, hinc ci-
tata, & adde etiam Alex. Trétacinquum
in tract. de substitutionibus, part. 3. cap.
5. à nu. 5. qui latissimè disputat, & duas
opinionēs contrarias refert: & tandem
in iudicando & consulendo dicit nõ re-
cedendū à dicta opinionē, scilicet, quòd
in filijs non detur electio, secus in fratri-
bus: quod verum puto.

Quarto dicto, quia materia commu-
nis est, adde latissimè Iosephum de Ru-
sticis in integro tractatu, an & quando
liberi in cōditione positi censeantur vo-
cati, vbi ad partes disputat, & concludit
veriorē & cōmuniore esse opinionem
glo.

Secunda pars Additionum

semper impedit executionem, nisi quando obijcitur contra tres conformes, aut contra sententiam latam in gradu supplicationis per Auditores Cancellariorum. Sed in praxi, & secundum ius Regium contrarium dicunt Azeued. Auend. & Olanus, quorum opinionem admitterem, quando nullitas proponeretur coram executori, non si coram eodem iudice, qui sententiam tulit, aut aduersus executoriam Auditorum coram executori, nisi esset euident, tunc admitteretur coram executori sententia alicuius inferioris, qui teneretur suspendere executionem, & remittere primo iudici: & quod Autor hic dicit, procedit secundum legem sui regni, quam allegat.

Additio ad Decisionem

CCCXLIII.

Nota primò ex hac decisione, quòd successor in maioratu non potest alterare, fundatoris voluntatem in præiudicium vocatorum. de quo vide latè Molin. lib. 1. de Hispanorum primoge. cap. 8. à num. 24. cum sequentibus.

Nota secundò ex lege Lusitaniæ, nõ posse clericum sua bona patrimonialia ecclesiastica efficere, nec relinquere Ecclesiæ, ac per consequens non posse de eis instituere capellam, aut maioratum, in quo semper clerici succedant. Adde his Lamberti. in tract. iuris patronatus lib. 1. par. 1. quæst. 5. art. 4. & Aurelium Corbulum in tract. de causis ex quibus amittitur emphiteosis, titulo de causa priuationis ob alienationem, limitatione. 20. num. 1. & Aluarum Valascum consultatione. 27. num. 7. vbi qui non potest alienare, non potest facere capellam de bonis prohibitis alienari.

Additio ad Decisionem

CCCXLV.

Nota, quòd quando res est solita emphiteoticiari, non requiruntur in eius emphiteoticatione solennitates quæ de iure requiruntur in alienationibus bonorum Ecclesiasticorum. Adde Benintendū decisione Bononiensi. 13. Paris. conf. 85. nu. 11. lib. 4. Calcan. conf. 11. Rol. à Valle conf. 1. à n. 82. lib. 1. & cum pluribus Iul. Clarum lib. 4. sententiarum. §. emphiteosis, quæst. 6. Mascari. in tract. de probatio. 1. par. conclus. 75. vbi Redoan. & alios allegat, Caldas in tract. de renouatione contractus, quæst. 11. à nu. 30 & de solennitate præsumenda ob cursum temporis, latè eundem. 2. par. q. 602. & 603. & in d. 1. par. concl. 74. & 75. & de his omnibus diximus latius in nostro libro. 3. quæstio. q. 23. de tit. & solennitate præsumenda, & decis. 323. aliàs. 325. & decis. 83. & 48. & decis. 16. & decis. 192. & decis. 156. & adde Alex. Raudensem in tract. de contractibus emphiteoticis fol. 68. num. 128. & num. 30. pag. 256.

Additio ad Decisionem

CCCXLVI.

Nota. 1. ex hac decisione, quòd fidei commissum inducitur ex verbis enuntiativis, & ex alijs coniecturis.

Nota secundò, quòd legatum relictum filio spurio, valet vsque ad quantitatem alimentorum, & cessat, eo habente vnde se alat, & etiam si sit incertum, valet.

Primo notabili adde Menoc. plures elegantè conf. 369. à nu. 3. lib. 4. Tibe. Decian. conf. 1. num. 301. lib. 1. Fabium Turretum conf. 81. à nu. 65. lib. 1. eundem Menoch. de præsumption. libro. 4. præsumption. 67. latissimè Manticam de coniecturis lib. 8. titul. 1. per totum. Simonem de Pretis in tract. de coniecturis vltimarum voluntatum libro. 3. fol. 4. col. 4. fol. 80. fol. 77. & fol. 3. fol. 79. Mascari. de probatio. 2. parte, conclusione

clufione 774. Crassum in libro sententiarum. §. fideicommissum, quæst. 4.

Secundò adde Anto. Gomez. Velaz. & alios in l. 9. & 10. Tauri, & ibi Ceruantes à nu. 45. cum sequentibus. Cordubam de Lara in tract. de alimentis ad §. sed si filius, à nu. 120. & 132. Couar. in. 4. 2. par. c. 8. §. 6. à n. 10. Palatios Rubios in c. per vestras, not. 3. §. 24. Castel. & Tellum Fernandez in d. l. 10. Molin. de primog. Hispan. lib. 2. c. 15. à numer. 54. Rojas in tract. de successione ab intestato. c. 22. nu. 4. Laram in d. tract. ad. §. idem rescripsit, num. 65. Crauetam conf. 199. lib. 1. & adde latissimè Matien. in l. 8. glo. 1. à nu. 16. cū sequentibus, tit. 8. lib. 5. recop. & adde etiam Crauetam conf. 219. num. 7. lib. 2. Doctorem Gutierrez lib. 2. practicarum, quæst. 109. & 110. & Azeued in d. l. 8. à num. 10. & de incertitudine, quòd nõ vitiet fauore alimentorū, vide Meness. per tex. ibi in d. l. 1. C. de fideicommissis Menoch. de præsumption. libro. 4. præsumpt. 106. nu. 11. Tandem nostra decisio in totum vera est, & procedit etiam extante dicta. l. 9. nam pater spurio diuiti non poterit alimenta legare, nec aliquid pro alimentis relinquere, nec ultra necessitatem alimentorum, quæ, vt in pluribus decisionibus supra dictum est, debent ei dari secundum qualitatem suæ personæ, & non parentis, licet qualitas patris aliquid addat, vt in quadam decisione diximus. nec etiã intra quintum potest relinqui filio habenti vt se alat, etiam pro alimentis, vt contra Couar. magis cõmuniter doctores sentiunt. Secus verò in matre & in patre respectu filij naturalis, cui vt extraneo potest legari intra quintum: fateor tamen, quòd si spurius tempore relictus esset pauper, licet postea fuerit diues, non teneretur reddere relictum sibi solutū, quidquid dicat præsens decisio, quam nullus prædictorum allegat.

Additio ad Decisionem 344

CCCXLVII.

Adde huic decisione, quæ diximus ad decisionem. 70. & ad decisionem 192. & ad decisionem. 93. & ad decisionem. 26. num. 5. semper cõclusimus cõtra Autorem hinc cum Molin. & alijs, & magis communi opinione, bona maioratus nõ posse præscribi per mñus tempus quam immemorabile, licet in alijs Autorẽ sequuti simus, excepto quo ad locada vel emphiteoticada bona maioratus per tempus longum vltra decem annos, in quo Molinam & magis communẽ sequuti sumus, licet in aliquo ab eo discesserimus.

Additio ad Decisionem 345

CCCXLVIII.

Nota duo ex hac decisione. Primũ, quòd filius non repræsentat patris personam quo ad succedendum patrio transuersali: de quo vide quæ latè diximus & distinximus decision. 59. & 158. & 174. & in alijs locis ibi citatis, & sēper diximus, non procedere has decisiones, quæ non admittunt repræsentationem inter transuersales secundum legem 40. Tauri, & confutauimus periculosas extensiones Molinæ, & Gutierrez, cum Velazquez, & alijs: vide ibi.

Secundum, quòd consensus potest interuenire post actum, & quòd nõ probatur ex sola præsentia: de quo vide dicta ad decisionem 27. & ad decisionem 215. & ad decisionem. 72. & ad decisionem 168. & interim vide latissimè Mascard. in tract. de probatio. lib. 3. concl. 1219. & 1. part. conclu. 417.

Additio ad Decisionem

CCCXLIX.

Adde huic decisione quæ diximus ad decisionem. 250. aliàs. 251. & ad

Secunda pars Additionum

decisionem. 262. aliàs. 263. vbi late de materia egimus, & plures allegauimus. Addit tamen hæc decisio, quod præsentia consanguineorum purgat metum præcedentem, aut suspiciones metus: cui cōtradicit Autor, quando de metu cōstat, de quo vide Alcia. in tract. præsumptio. reg. 1. præsumptio. 21. & cum Gramat. Crauet. Cæpol. & alijs infinitis, vide Menoch. in tract. de præsumptio. 128. Mascard in tract. de probatio. lib. 2. conclus. 151. à nu. 27. & notanter Meness. in. 1. transactionemque dominij. C. de transactione. vbi an metus purgetur ex præsentia consanguineorum, arbitrio iudicis dimittit: quod verum credo.

Additio ad Decisionem CCCXLIX. aliàs CCCL.

NOta ex hac decisione, quod testamentum imperfectum imperfectione voluntatis, scilicet, quia defunctus perficere non potuit, non valet etiam quoad partem perfectam: & ita dicit iudicatum: de quo vide quæ diximus ad decisionem 221. aliàs. 222. & decisionem. 46. & decisionem. 81. Vide etiam dicta per me lib. 1. quæstionum, quæst. 1. Ad id quod dicit Autor hic de voluntate minus solenni, an causet retentionem, vide Mauticam de coniecturis, lib. 2. tit. 14. numero. 16.

Nota secundò, quod ex his verbis, Mea terçã ha de ser. de mi marido, non inducitur legatum, contra notata in dicta decisione. 81. & adde Bal. conf. 198. lib. 4. Crotum conf. 143. num. 30. Mantuicam de coniecturis lib. 3. tit. 12. Crasum in. S. fideicommissum. q. 4. à nu. 11. adde etiam Simonem de Pretis & alios allegatos ad decisionem 345. aliàs. 343. & adde elegans consilium Sfortiæ. 64. libro. 1. per totum, qui in propria causa consuluit, late in puncto Meno. in tract.

de arbitrarijs iudicium lib. 2. cent. 5. casu. 496. à num. 20. qui omnino videndus est, & certè verum dicit Autor, nam verba enuntiatiua, maximè de futuro, nisi vel propter fauorem piæ causæ, vel quia pluries sint geminata, vel constet ex alijs coniecturis de absoluta & perfecta voluntate, non disponunt, & ideo in omnibus & per omnia bene iudicauit præsens decisio, quidquid in quadam causa iudicatum fuerit in contrarium in Cancellaria Vallisoletana per contra Masc. & alios dicta in locis citatis.

Additio ad Decisionem CCCL.

NOta ex hac decisione, qualiter furor & dementia probetur, & qualiter probetur sanitas mentis, de qua materia egimus ad decisionem. 46. & ibi plura citauimus, & interim vide Mascardum in tract. de probation. 2. part. conclus. 1040. & conclus. 824. & 825. & 826. & 827. & vide quæ diximus ad decis. 303.

Nota secundò de valore donationis omnium bonorum cum reservatione vusufructus, & alicuius quantitatis ad testandum, de qua egit Autor decis. 166. & 185. & 155. & nos in locis hic ab eo citatis, & ibi plura diximus.

Nota tertio, qualiter donatio insinuari debeat, & quando non sit necessaria insinuatio: de quo plura diximus post Autorem ad decisionem. 120. & ad decis. 163. & ad decis. 213.

Additio ad Decisionem 349 CCCLII.

NOta hanc decisionem valde singularem, & bene disputatam, quæ continet, quod venditio mercis liberæ ab omni tributo, comprehendit tributa præsentia, & non futura, nec ea quæ

ea quæ per casum fortuitum, & nunquã solitum nec excogitatum ex voluntate Principis proueniunt : & quòd factum Principis insolitum iudicatur casus fortuitus, & nunquam quis in generali obligatione censetur se velle obligare ad tales casus fortuitos. Adde huic decisioni Menoch. latissimè consil. 27. per totum. lib. 1. Crauet. cons. 95. num. 1. lib. 1. allegat Bald. cõs. 395. lib. 2. & eundẽ Crauet. cons. 233. numero. 1. lib. 2. Alban. cons. 1. num. 5. Nenizan. consil. 91. numero. 5. Plures alios recenset Menochius d. cons. 27. à numero. 18. cum sequentibus, & vide Menoch. cons. 49. numero. 5. qui recenset Deci. cons. 4. Aluarum Valascum in tractatu de iure emphiteotico, quæstione. 27. à numer. 35. cum sequentibus : adde etiam Mariam Riminaldum cons. 154. libro. 1. & vide notanter Crauetam cons. 716. numer. 14. lib. 4. & 499. num. 1. & 957. nu. 3. lib. 5. & dicto consil. 716. nu. 13. & eleganter ad propositum eundem consil. 586. num. 3. & 811. nume. 14. Roland. cons. 45. nume. 3. lib. 3. Riminald Iuni, cons. 441. num. 47. lib. 4. Sebastian. Medicis in tract. de fortuitis casibus. 1. parte, quæst. 11. 12. & 13. Fabi. Turret. cõs. 51. Bursat. cons. 16. lib. 1. & 138. lib. 2. & cons. 151. num. 124. & 194. num. 16. Iacobum Leonium cons. 21. Franciscũ Becium cons. 82. lib. 1. per totum. Bonifacium Rogerium cons. 4. num. 14. lib. 2. & cons. 57. num. 16. lib. 1. & cons. 18. num. 15. lib. 1. & cons. 1. a num. 101. lib. 1. Tandem ex omnibus his & ab eis citatis constat clarè, veram esse nostram decisionem, & quòd iste fuit casus fortuitus, & damnum ex casu fortuito contingens post venditionem cedit damno emptoris, & quòd factum principis insolitum iudicatur casus fortuitus, vt per Crauetam in dictis consilijs, & quòd de his tam insolitis casibus in generali loquutione non censetur cogitatum.

ad 19

Additio ad Decisionem

CCCLIII.

Adde huic decisioni Molinam hic citatum, & adde dicta ad decisionem 308. alias 310. notabili. 4. & adde Caldas in tractatu de renouatione emphiteosis. quæst. 11. per totam. Et adde quòd licet opinio huius decisionis in rigore verior sit, in praxi tamen non feruatur in his regnis, sed solum opinio Couar. & adde etiam Auend. respon. 5. & quæ latè diximus ad decisionem 135.

Additio ad Decisionem *psi*

CCCLIII.

Adde decisionem. 233. alias. 235. & quæ tibi diximus, & vide Caldas ibi allegatum, & adde Menoch. cons. 106. num. 67. lib. 2. pondera hanc decisionem, in quantum dicit posse nominari filios secundi matrimonij, non existentibus filijs primi, etiam si prima vxor, & filij eius fuerint nominati ex præsumpta concedentis mente : quòd dubium maximè est, & contra dicta in dicta decisione, nisi defèdatur ex eo quòd tres vitæ sunt expressæ, & emphiteosis erat hæreditaria. Cogita in actu practico, & vide dictum Caldas, qui melius alijs rem disputat.

Additio ad Decisionem

CCCLV.

Adde decisionem similem huic. 180 & quæ ibi diximus, & adde in materia dispensationis, an trahatur in præiudicium tertij, & litis pendente super delicto, de quo dispensatum est, Oldrad. consil. 299. Hericum & Bellameram in cap. fin. vt lite pendente, Decium in cap. at si clerici. §. de adulterijs, à numero. 152. de iudicijs. Anton. Gabriel. libro. 2. communium resolutionum,

Secunda pars Additionum

titulo de iudicijs, conclusione. 2. & 3. & cum Menoch. Parisio, Ferrero & alijs, vide Lanzelotum in tract. de attentatis, 2. parte, cap. 4. limita. 2. 1. & de dispensatione & indulgentia Principis, an extendatur ad maioratum perditum, aut ad bona confiscata & perdita, ultra repetentes in l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de liberis & posthumis, adde latissimè Sfortiam in tract. de in integrum restitutione. 2. parte, quæstione. 94. 95. 96. 97. 98. & Menoch. de recuperanda possessione, remedio. 10. à num. 101. & latissimè & meliùs quàm alibi per Marcum Antonium Peregrinum in tractatu de iure fisci, libro. 5. titulo. 2. Vide etiam elegans consilium Bursati. 187. libro. 2. Tandem in casu huius decisionis, quia reus non erat condemnatus, nec bona fisco, nec tertio applicata, ex æquitate contrarium tenerem, & contrariù iam vidi iudicatum.

Additio ad Decisionem CCCLVI.

ADde huic decisioni latissimè Molinam in tractatu de primogenijs, libro. 1. cap. 25. per totum, qui allegat elegantem decisionem Afflictis, vbi vide Vrsillum de decisione. 101. & Burgos de Paz consil. 21. & adde text. in l. 7. titulo. 13. libro. 4. recopilation. & text. & iura quæ allegat Burgos de Paz in dicto consil. & l. 13. titulo. 10. libro. 5. recopilation vbi Azeued. & Matien. & l. 3. titulo. 3. libro. 7. eiusdem libri, & adde l. 1. titulo. 20. libro. 2. recopilation. & ibi Azeued. & vide Gregor. Lopez in l. 2. titulo. 10. parte. 2. & in l. 6. titulo. 4. partit. 3. & Guillerum Benedictum in cap. Raynutius, verbo. *Duas habens filias*, à nume 36. de testamentis, & Boer. decisione. 149. & Albertum Brunum consil. 92. & Rebuffum in 2. tomo ad

ll. Gallia, & in alijs locis citatis à Burgos de Paz vbi sup. qui Corneù & alios allegat, decisioq; præsens vera est, & ad alia quæ decisio dicit, adde Menoc. consil. 51. & 52. lib. 1.

Additio ad Decisionem CCCLVII.

NOta primò ex hac decisione, contra sententiam transactam in rem iudicatam allegari posse de iniustitia, si pars fuit admittenda ad allegandum & probandum, & aduersarius non contradixit.

Nota secundo, quòd per inuentariù probatur ætas filij.

Nota tertio, quòd defectus mandati non sanatur ex ratificatione tacita vel expressa, quando lex aperte mandatum requirit.

Nota quartò, quòd conditiones censentur repetitæ in substitutionibus ad perpetuitatem maioratus.

Nota quintò, quòd non fit digressio de vna linea ad aliam, ad excludendum foeminam filiam vltimi possessoris, sed semper foemina de linea possessorù præfertur transuersalibus.

Nota sextò, quòd proximior vltimi possessoris præfertur semper in successione maioratus, etiam si testator dixerit, Proximiores meos, aut de me.

Notabili primo adde Ias. post Innocent. in l. patre furioso, à num. 22. ff. de his qui sunt sui vel alieni iuris. Felin. in cap. quoniam contra falsam, nume. 29. de probatio. & adde Grego. in l. 13. tit. 11. par. 3. latè Robertum Lanzelotum in tract. de attentatis. 2. par. c. 4. lim. 15. à nu. 14. Azeue. in l. 4. à n. 4. tit. 17. li. 4. recopilation. & in l. 1. tit. 21. num. 16. eo. lib. 4. & in l. 3. numer. 9. tit. 2. eod. libro. Rarò tamè in praxi, aut nunquam hæc doctrina seruatur.

Secundò adde latè Mascari. in tract. de proba-

probatio. part. 2. conclusione. 669. 670.
671. 672. 673. 674. 675.

Tertio dicto adde Imol. in cap. cum in iure peritus, nu. 25. de officio deleg. Meness. in l. vbi pactum, num. 10. & 12. C. de transaction. Boeri. decision. 171. à num. 20. & adde cum Rebuffo, Azeue. in dicta. l. 3. à num. 9. 10. 11. 13. & in l. fin. à num. 6. titul. 21. lib. 4. recopilatio. Resolutio est, quod mandatum potest ratificari, gesta scilicet per procuratorem assertum posse ratificari per dominum, antequam à parte sit oppositum, siue in via executiua, siue ordinaria, & de consensu tacito ex praesentia vide Martien. in l. 3. titulo. 3. à numero. 5. libro. 5. recopilation. & licet ex ibi allegatis videatur sufficere tacitus consensus ad ratificationem mandati, tamen quod nostra decisio dicit, semper practicatur.

Quarto dicto adde quae late diximus ad decisionem. 27. & ad decisionem 224. aliàs. 225.

Quinto dicto adde in terminis Burgos de Paz consil. 29. per totum, & Molin. libro. 3. de primogenijs capit. 4. per totum. Velazquez de Auendaño in leg. 27. Tauri glo. 2. numer. 10. & adde quae diximus ad decision. 93. & 59 & 158. & 164. & 337. aliàs 339.

Sexto dicto adde late dicta ad decisionem septimam in proprijs terminis, & conclude, quod nisi ex coniecturis & verbis testamenti constet foeminas exclusas, benè iudicatum est in praesenti decisione, & sic pluries in his regnis iudicatum est.

Additio ad Decisionem 355 CCCLVIII.

Nota singularem decisionem contra mentem Autoris, quod dos promissa consanguineo pro matrimonio contrahendo ex dispensatione summi

Pontificis, praefertur doti contractae medio tempore ante aduentum dispensationis, nec dispensatio trahitur retro in praerudicium tertij, cui est ius quaesitum. Adde tex. cum glo. in l. si sponsalibus. ff. de iure dotium, & Campegru in tractatu de dote, parte. 1. quaestione. 93. numero. 4. & Bald. Nouellum de dote, membro. 14. in conuenientijs inter dotem putatiuam & veram, conuenientia 3. & 2. & conuenientia. 1. & de ratihabitione. Tiraquel. in tractatu de retractu, libro. 1. §. 1. glo. 10. à numero. 69. cum sequentibus, & glo. 18. à numero 82. & adde optimè ad propositum Negussantium in tractatu de pignoribus, 5. parte, membro. 2. versiculo *Sexto decimo*, à num. 10. cum sequentibus. Marcus Antonium Peregrinum in tractatu de iure fisci, libro. 5. titulo. 2. per totum. Adde etiam Parisium consil. 18. libro. 1. Bursat. consil. 44. à num. 9. libro 1. & consil. 40. num. 14. & consil. 33. num. 6. Ofasctum decisio. Pedemon. 119. num. 23. Resolutio huius decisionis est vera, quidquid Gamma dicat, quia contractus à principio ex parte dantis dotem fuit licitus, imò etiam ex parte recipientis, si recipit sub conditione dispensationis, vel aliàs bona fide, & per expressam obligationem praefertur doti posteriori non ex priuilegio dotis, sed ex ipso iure communi: argumento notatorum in l. assiduis. C. de iure dotium late Couar. lib. 1. variarum. c. 7.

Additio ad Decisionem 356 CCCLIX.

HAEC decisio tractat de pacto de non alienando, an impediatur translationem dominij. Materia trita est: vide tex. & autores in l. si creditori. §. fin. ff. de distractione pignor. & ad propositum decisionis vide Tiraquel. de retractu libro. 1. in praefatione à num. 15.

Secunda pars Additionum

Auend. in responsis, respōsio. 12. Gutierrez lib. 2. practicarū, quæst. 167. & 168. & alia allegat Felicianus, de quo infra. Guid. conf. 49. Decius conf. 613. Riminal. in l. traditionibus. C. de pactis. Natta & Moli. ad Alex. conf. 10. lib. 1. Anton. Gome. variarum tomo. 2. c. 2. num. 29. Caballinus in milleloquio. 595. par. 2. Couar. lib. 2. variarum c. 15. à nume. 3. Afflictis decisione. 326. Tiraquel. de constituto. 1. parte, nume. 37. Menoch. de recuper. remedio. 1. quæst. 22. Anto. Gomez. 2. tomo variarum, cap. 3. num. 9. Caballin. in milleloquio 633. parte 2. Boer. decis. 200. Cavalcan. decis. 16. parte. 1. Azeued. in l. fin. titul. 10. nume. 14. lib. 4. recopil Rebuff. 1. tomo ad ll. Gallicas, tit. de litterarum obligationibus, articulo. 2. glo. 9. à num. 28. & glo. 1. à nume. 63. & glo. 3. à nume. 22. Doctorem Paz in sua praxi, tomo. 1. parte 4. cap. 1. à num. 49. Dueñas regula. 24. Auend. ad l. 4. de las excepciones, numer. 26. Intellige tamen ad præsentem decisionem, quòd si cum pacto apponatur hypotheca specialis, pactum impedit translationem dominij ex dicto. §. fin. & potest res retrahi pro tanto, nisi pactum in censibus apponatur: quod non practicatur, vt semper consului, & vidi iudicatum contra ea quæ Gutierrez vbi supra dicit; cui adde Felicianum in tractatu de censibus lib. 3. cap. 6. & lib. 1. cap. 10.

Additio ad Decisionem 357

CCCLIX. aliàs
CCCLX.

NOta, quòd quando matrimonium separatur quo ad torum culpa viri, vxor lucratur medietatem bonorum lucratorum durante diuortio, secus si absque vllius culpa, cui adde cum Auendaño, Segura & alijs quos allegat, Ioann. Garcia in tract. de acquæstu, à nu. 163.

& Gutierrez in tract. de iuramento confirmatorio. 1. par. c. 1. à nu. 56. Coua. in 4. par. 2. c. 7. §. 1. à nu. 6. Auend. responso. 20. limit. 6. Castell. in l. 16. Tauri, nu. 52. Dida. Perez. in l. 4. titu. 4. lib. 5. ord. fol. 164. col. 1. Matien. in l. 2. glo. 1. à nu. 42. & ibi Azeued. à nu. 14. qui nostram decisionem refert, tit. 9. lib. 5. recopi.

Additio ad Decisionem

CCCLXI.

NOta, quòd quæsitum ex hæreditate vel legato aut donatione constante matrimonio, non dicitur acquisititium, nec ad eius communicationem societas coniugalis extenditur, nisi aliter deducatur in pactum, saltem per verba nimis generalia. Adde Anton. Gomez in l. 53 Tauri nu. 72. & tex. & ibi Azeu. & Matien. in l. 3. tit. 9. lib. 5. reco. maximè Matien. ibi glo. 1. qui Greg. & alios allegat, latè Ioan. Garciam de acquæstu, à nu. 120.

Additio ad Decisionem

CCCLXII.

NOta, quòd in generali donatione non cõprehenditur ancilla quã donans vt filiam diligebat, & ab alio habebat recommendatam, quia in generali obligatione non continentur quæ quis in specie verisimiliter non esset concessurus. Adde latissimè Ripam, quem minor Autorem non allegare, in l. obligatione generali, hic citata, & adde Fabiū Turretum conf. 61. à num. 70. libro. 1. & elegantem doctrinam Bonifacij Rugerij conf. 41. numer. 40. lib. 1. qui allegat Ang. conf. 248. col. 2. Facit Soci. & omnes in l. cū quid. ff. si certū petatur. Confirmatur decisio, quia verba quantumuis generalia restringuntur in fauorem personæ dilectæ, ex leg. decurionibus, vbi glo. Barto. & Platea. C. de silentarijs, li. 1. latè Rip. in l. 1. nume. 58. ff. de vulg.

Alciatus

Alciatus in tract. de verborum signifi. lib. 1. pag. 33. latè etiam Aluarado in tract. de coniecturis vltimarum voluntatum, lib. 4. c. 1. à num. 2. cum sequentibus, latè Tiraq. in l. si vnquã, in verbo *libertis*, à nu. 79. de reuo. donat. Couarru. in cap. requisisti, a nu. 6. de test. Manti. de coniecturis lib. 6. tit. 1. a nu. 25. elegantissimè ad propositum huius decisionis agit Simon de Pretis in tract. de interpret. vltimarum voluntatum, lib. 1. interpret. 2. dub. 2. à num. 35. ex quibus patet, æquam & veram esse hanc decisionem.

Additio ad Decisionem
CCCLXIII.

NOta ex hac decisione, quòd pupillæ minori septennio, aut decennio, habitanti cum auunculo, non solum nõ debetur salarium, sed alimenta debet ex bonis proprijs soluere, & quãdo post nouennium aliqua seruitia faciat, compensanda sunt cum alimentis. Habes similem decisionem supra decisione. 216. vide Burfat. Laram, & alios ibi per me allegatos, & quod ibi diximus verum est ad hanc decisionem.

Additio ad Decisionem 36
CCCLXIII.

NOta primò, nominationem ad emphyteosim non posse probari testibus nec confessione, sed necessariã esse scripturam.

Nota secundo, quòd non obstante temporis cursu, præsumitur finita emphyteosis ex successione trium personarum, & non præsumitur renouata in fauorem quartæ, non obstante libro censuali, & quadam eius inscriptione.

Nota tertio, quòd pater possidens emphyteosim nemine filij à matre nominati, non potest ei præiudicare, nec

petere renouationem in eius fauorem, scilicet patris.

Nota quarto, quòd filius vltimi possessoris potest petere renouationem emphyteosis, exclusa nouerca, quæ iam ante à impetrauerat.

Primo dicto adde Mascard. de probat. lib. 2. conclus. 602. & 604. & Aluarum Valascum in tract. de iure emphyteotico, quæst. 7. maximè ad punctum, nu. 28. & num. 11. Ego nõ reperio, quòd nominatio requirat scripturam, & si requirit, confessione aut quinque testibus potest probari, vt per dictos, hæc tamen confessio tertio non præiudicabit, nec inconuenit quòd sit facta in alio iudicio, vt per Valascum contul. 33. Mascard. in tract. par. 1. conclus. 384 num. 19.

Secundo notabili adde latissimè Menoch. in tract. de præsumptionibus lib. 3. præsumpt. 108. 109 & 110. & pluries supra diximus, & Mascard. vbi supra, conclus. 605. Credo, quòd si tẽpus fuisset longissimum, etiam renouatio præsumeretur. vide Caldas in tract. de renouatione emphyteosis, quæst. 2.

Tertio adde latè in puncto dictum Senatorem Caldas, quæst. 16. in d. tract. de renouatione.

Quarto adde eundem Caldas in d. tract. de renouatione, quæst. 9. per totam, & quæst. 13. à num. 9.

Ex quibus omnibus mihi videtur, quòd si quatuor illæ personæ possederunt per tempus longissimum, saltem sexaginta annorum, quòd non benè iudicauit Senatus, de quo vide dicta ad decisionem. 297. aliàs 299. vel 298. & 144. & decisione. 48. & decisione 43. & decisione 26. & decisio. 244. aliàs 245. vel 246. & decisione 7.

Additio ad Decisionem 36
CCCLXIII, vel
CCCLXV.

Secunda pars Additionum

ADde huic decisione, quæ diximus ad decisionem 179. & ad decisionem 52. nihil enim amplius hic addendum restat.

Additio ad Decisionem CCCLXVI.

Hic decisione adde aliam similem decisione 279. vbi plura diximus, & allegauimus leges huius regni, quæ agunt de concordia inter regnum Castellæ, & Lusitaniæ, ibi vide: & est in meo num. 280. adde etiam dicta ad decisionem 179. in medio.

Additio ad Decisionem CCCLXVII.

NOta, quod fructus percepti ex melioramentis, non restituit possessor ullus, etiam malæ fidei, nec compensantur etiam cum impensis, contra opinionem quorundam Auditorum modernorum. Hæc decisio elegans est, & ei adde Aluarum Valascum, qui in puncto de materia agit in tract. iuris emphiteotici, q. 25. à nu. 26. & Menoch. in tract. de recuperanda possessione, remed. 15. quæst. 50. nu. 609. Ioseph. Ludouicum in Rota Lucana decisione. 7. nu. 12. Redoan. in tract. de rebus Ecclesiæ. §. de emptore, nu. 4. & §. si verò, num. 9. Caualecan. decisione. 28. num. 8. part. 1. decisione Perusinam. 34. Caualecan. decisione. 44. & in iudice, verbo, *meliioramenta, & expensas* num. 1. & num. 3. & decisione. 45. nu. 67. latissimè & melius quàm alibi Ioan. Garciam in tract. de expensis, cap. 23. à num. 54. cum sequentibus. Certè licet in puncto iuris dubia & controuersa videatur hæc opinio, tamen in praxi frequentius seruatur, & semper consulo seruandam iudicando, & consulendo, quia æqua est.

Additio ad Decisionem CCCLXVIII.

DE hac decisione vide quæ diximus ad decisionem 106. vbi materiam tractauimus, & plures in puncto allegauimus: & adde etiam dicta ad decisionem 226. aliàs. 227. & decisione. 58 & interim vide notanter Anton. Tessaurum in sua decisione Pedemontana noua. 111 & Seraphi. in tract. de priuilegijs iuramenti, priuilegio. 71. nu. 10. Gutierrez in tract. de iuramento confirmatorio. 1. part. cap. 6. Bursat. consi. 205. num. 23 lib. 2. Rolan. consi. 98. nu. 15. lib. 1. Afflicti, & ibi Vrsillum in additione decis. 202. & an milites nostri temporis gaudeant priuilegijs militaribus, vide eundem Præsidem Tessaurum vbi supra, nu. 5. & Gutierrez vbi supra, num. 9. Auen. in dictionario suo, verbo, *Cauallero*, Didacum Perez in. l. 1. col. 1218. tit. 1. lib. 4. ordinamen.

Additio ad Decisionem CCCLXIX.

HÆc decisio tractat illam solennem quæstionem, de qua diximus late ad decisionem. 186. quæ cum ista concordat: & ad id quod dicit, quod vxor tenetur ex bonis dotalibus soluere æs alienum, in nostro regno iam nullum dubium est ex. l. Tauri hic citata, quæ est recopilata in titu. 9. lib. 5. recopil de qua vide Azeuedo, & Mantienço ibi: imò attende, quod fere semper, quando maritus accepit pecuniam mutuo ad alendam vxorem & familiam, si ipsa non sit obligata, etiam si maritus non sit soluendo, non compellitur vxor ad soluendum ex bonis proprijs dotalibus: & licet Gamm. hic, & in dicta decisione 186. id tenuerit cum Palatios Rubios, rarò tamen practicatur, ideò notanda est præsens decisio.

Additio ad Decisionem CCCLXIX. alias CCCLXX.

Hæc

HÆc decisio singularis est, scilicet, quod substitutio facta mentecaptæ de duabus fororibus, iuxta dispositionem tex. in l. humanitatis. C. de impuberum & alijs, comprehendit filiam fororis, cum auuncula matre decedente in vita mentecaptæ: & pluralitas resoluitur in singulariter, scilicet si fororibus substituti sunt filij earum, cui libet earum per se intelligitur facta substitutio ex leg. Lucius. §. Cajo, ad Trebell. & ex l. hæredes mei. §. cum ita, eod. titul. de qua materia vide latissimè ambos Socinos, Zanchum, Torniel. & alios in d. §. cum ita. Alex. Ias. Curt. Iun. in l. fin. C. de impuberum & alijs. Menoch. in tract. de præsumpt. lib. 4. præsumptio. 62. & magis aptè ad propositum Alex. Trintacinquum in tract. de substitutio. part. 2. cap. 6. à num. 9. & de substitution. exemplari eundem part. 3. cap. 5. à num. 5. Sfortiam in tract. de compendiosa, part. 4. quæstione 8. Doctorem Spiritum in tract. de testamentis, glo. 14. à num. 18. Crassum in tract. sententiarum, §. substitutio, quæst. 48. aut. 47. & quæst. 79. per totam, maximè in terminis nostræ decisionis, à numero. 15. in terminis dictæ. l. humanitatis. nullus eorum quos ego viderim, ponit dictam conclusionem, nec eius quæstionem, salva tamen pace tanti Senatus, suspectam eam puto, quia nepotes ex fratribus existentibus fratribus, non possunt substitui furioso, aut mentecaptæ in terminis dictæ legis, ut ibi fatentur omnes. Minus ergo de eis intelligitur dicta substitutio, præsertim quia caducato primo gradu, pereunt ab eo profuentes. Cogita.

Additio ad Decisionem

CCCLXXI.

ADde huic decisioni quæ diximus ad decisionem. 63. hic citatam, quæ est huic similis. Vide ibi, quia nihil aliud

addendum restat, & verum existimo quod ait, & addit hæc decisio, scilicet, quod si adulterium non sit clarum, aut lata sententia, non pateat marito licentia, ultra simplex exilium, aliam grauem poenam corporalem infligere.

Additio ad Decisionem 369

CCCLXXII.

NOta ex hac decisione, quod pactum denegans audientiam & omnia pacta, nisi requirant industriam personæ, & sint nimis personalia, ut scilicet, pactum, quod talis sit depositarius, transeunt ad hæredem, & contra hæredem. & etiam pactum de capiendo, & exequendo, quæ videntur personalia; & quod pactum non extenditur de persona ad aliam: de quo vide latè Tiraq. in tract. de retract. libr. 2. §. 1. glo. 6. per totam, & lib. 1. §. 1. glo. 9. à num. 129. & Menoch. in tract. de adipiscenda remedio 5. nu. 97. & nu. 106. & Anto. Gabr. lib. 5. conclusionum, conclus. 8. à num. 31. & Gotifredum in sua praxi, tom. 2. folio. 1590. latissimè Petrum Pechi. in tract. de iure sistendi, cap. 1. num. 10. 11. 12. & 13. & dictum Dionysium Gotifredum ubi supra, fol. 598. & fol. 603. Rebuffum in 1. tomo ad ll. Gallia, titul. de lit. obligatorijs, artic. 6. glo. 3. à nu. 14. X Suarez in repet. l. post rem iudicatam, extensione. 1. num. 10. Azeuedo in l. 1. à num. 109. & in l. fin. à num. 20. titul. 21. lib. 4. recopil. Parladorium lib. 2. rerum quotidianarum, cap. fin. part. 3. §. 3.

Nota secundo, quod exclusio exceptionum per statutum, intelligitur de friuolis: quod est vtile ad d. l. 1. recopil. de quo vide Azeued. ibi à numer. 176. & à nu. 159. & à nu. 180. & Gutier. lib. 2. practicarum, quæst. 19. & vide ad propositum latissimè Albertum Brunum in tract. de statutis & consuetudinibus, verbo, *excipere*, per totum.

Additio

Secunda pars Additionum

Additio ad Decisionem

CCCLXXIII.

NOta tria ex hac decisione.

Primum, quod sufficit fides notarij, licet de tenore scripturæ, cuius fit mentio in aliquo contractu, non appareat, in præiudicium contrahentium.

Secundum, quod arrhæ debentur iuxta quantitatem dotis solutæ.

Tertium, quod pars dotis à marito remissa pro soluta habetur.

Primo dicto adde Ang. in. l. si donatio. C. de donatio. Bursa, consi. 24. à nu. 10. lib. 1. Curt. Iun. consi. 166. n. 3. & 14 Ceph. consi. 177. num. 40 lib. 2. Socin. Iun. consi. 57. lib. 1. Craue. in tract. de antiquitate temporis, part. 2. vers. ex præmissis, Aymon consi. 88. ad finem lib. 1. & cum Vitali, & alijs Mascar. in tractat. de probatio. part. 2. conclusio. 1101. n. 6. & 10. & 711. à num. 31. & 52. Crau. consi. 196. nu. 6. Nattam consi. 483. nu. 8. & 9. & adde elegantissimum consiliū ad propositū Prosperi Pasethi, qui plura refert. 72. à num. 60. cum sequētib, & conclude, quod consensus expressus vel tacitus partium operatur id quod dictum est, aliàs falsum esset.

Secundo dicto adde Xuarez in. l. 1. col. 1. tit. 2. de las arrhas, lib. 3. fori. Matien. in rubrica titu. 2. glo. 2. nu. 4. lib. 5. recop. Couarru. in. 4. 2. part. cap. 3. §. 7. nume. 7. Aluarum Valascum consult. 2. à num. 7. & ad punctum vide Aluarum Valascum consult. 3. per totam, qui approbat nostram decisionem, & dicit sic practicari, & num. 5. allegat Xuarez & alios, & adde etiam ad punctum notanter Baezam in tract. de non meliorandis, cap. 32. à num. 18. allegat Afflictis decis. 242. & decis. 333. Ad id quod Autor in hac decisione in fine dicit, quod arrhæ deducuntur de aceruo, addedita ad decisionem. 308. aliàs 310.

Tertio dicto adde eundem Matth.

Afflictis, Valascum in fine, & Baezam, & eundem Baezam in d. tract. cap. 24. & DD. in. l. singularia. ff. si cert. petatur. Et facit, quia maritus est dominus obligationum datarum in dotem, & cedunt eius periculo, vt cum pluribus iuribus probat Ioan. Garcia de expensis, ca. 13. Ex quibus patet, bene iudicatum in hac decisione.

Additio ad Decisionem

CCCLXXIIII.

NOta, quod promittens vendere, potest alij vendere, & potest pœnitere ante confectam scripturam, si requirebatur. Adde ad propositum dicta ad decisionem. 43. & adde latissimè Tiraqu. in tract. de retractu, lib. 2. ad finem tituli, à num. 56. cum præcedentibus & sequentibus. Matienz. in. l. 6. tit. 6. glo. 7. à nu. 4. & in. l. 2. glo. 7. tit. 16. lib. 1. recop. Auend. respons. 12. Gutierrez lib. 2. practicarum, quæst. 167. Hipp. Rimin. consi. 52. lib. 1. & vide quæ dixi ad decisionē 206. aut 207. nu. 7. Conclude, quod promittens vendere, compellitur vendere, & si non faciat, tenetur ad interesse: si tamen alij vendat, valet venditio. De alijs verò dictis in hac decisione, diximus in locis citatis, quid iure regio tenendū sit.

Additio ad Decisionem

CCCLXXV.

NOta, quod si probatio casus requirat scripturam, & ex dispensatione Principis sufficiat probare per testes, sufficiunt duo, & non sunt necessarij quinque. Adde Aluarum Valascum de iure emphiteotico. quæst. 7. & quia aliàs gratia Principis nihil operaretur; arg. l. si quando. C. de in officio. testamento, & quia res de facili redit ad suam naturam, vt in. l. si vnus. §. pactus ne peteret, & ibi

& ibi Orosius. ff. de pactis. & adde Sfortiam consi. 100. a num. 85. lib. 1.

Additio ad Decisionem

CCCLXXVI.

NOta, quod pater filij administrator potest renunciare commisso in emphiteosi filij, maxime si res dubia sit. Adde in argumentum quæ notat Baiza in tract. de nō meliorandis, cap. 24. per totū. Adde etiam Pin. in l. 1. 3. part. a nu. 102. versic. *alia ampliatio*. C. de bonis mater nis, & a num. 44. & in puncto eleganter Socin. consi. 66. num. 20. lib. 3. Corn. consi. 187. num. 1. lib. 1. Aurel. Corbulum in tract. de causis ex quibus amittitur emphiteosis, tit. de causa priuationis ob non solutum canonem, limit. 125. a num. 17. qui secundum hanc opinionem concludunt. Limita, nisi esset in filij damnum habere talem emphiteotam.

Additio ad Decisionem

CCCLXXVII.

ADde huic decisioni Autores omnes. maxime Purpuratum in l. cum quid, hic allegata, & Albanum ad Bart. in l. Paulus, de solutionibus, & adde latissime & melius quam a libi per Albertum Brunum in tract. de augmento & diminutione monetarum, part. 1. per totam: & dominum episcopum Couarr. in tract. veterum collatio numismatū, cap. 7. §. vnico & sequenti, per totum, & adde Caballinum in tract. de contractibus, quæst. 10. & quæst. 93. & Marienzo in l. 2. glo. 8. tit. 13. lib. 5. recop. & Azeu. in l. 6. titu. 21. lib. 5. recopil. Doctorem Gutierrez lib. 2. practicarū, quæst. 179.

Additio ad Decisionem

CCCLXXVIII.

HÆc decisio singularis est, & quotidie in praxi contingens, quæ dispo-

nit, q̄ filia cōsentiente patre, & volens religionem profiteri, potest absque iuramento renunciare suecessionem futuram, & præiudicabit monasterio, etiā si ea professa obueniat hereditas, & iam aliquibus vicibus habui in praxi, & obtinui: cui ultra Couarru. & Gutierrez hic citatos, adde Burgos de Paz consi. 5. per totum, & decisionem capit. 16. sessione. 25. in sacro Concilio Tridētino de reformatione, & adde nouissime Bursatum consi. 521. a num. 6. cum sequentibus lib. 4. & adde latissimum & elegantissimum consiliū Putei post consilia Sfortiæ, per totum, & melius ad punctum adde Paul. & Imol. in l. qui superstitis. de acqu. hæred. Paul. & Alexand. in l. pactum quod dotali. C. de collatio. Corne. consi. 272. lib. 3. & Doctorem Spino in tract. de testamentis, glo. 12. a nu. 51. & Tellum Fernandez in l. 6. Tauri. a nu. 61. Couarru. in cap. 1. num. 20. de testamentis, & in cap. quā uis pactum. 3. part. §. 2. in principio, de pactis in. 6. Gutierrez in d. c. quamuis pactum in principio a num. 61. & versic. *dum naptui trad. batur*, in principio. Tandem duæ sunt communes contrariæ, sed vera est nostra decisio, & secundum eam quotidie iudicatur.

Additio ad Decisionem 376

CCCLXXIX.

NOta, quod pater tenetur dotare etiam filiam nuptam sine dote, & diuitem, quæ alias habet unde se dotet: mater verò solum modo filiam inopem, quæ non habet unde se dotet. Adde Rip. num. 70. Paris. num. 100. Bolognet. num. 94. in l. 1. ff. solut. matrimo. Meness. in authentica res quæ a num. 72. C. communia de legatis, decisionē Perusinam. 21. num. 20. Spino de testamentis glo. 10. a num. 12. cum sequentibus, & l. 8. tit. 11. part. 4. Couarr. in. 4. 2.

parte

Secunda pars Additionum

parte, cap. 3. §. 8. à nu. 8. Baczam de non meliorādis dotis ratione filiabus, capit. 5. à num. 3. Palat. Rubios in cap. per vestras 3. notabili. §. 22. num. 4. Mexiam ad l. Toleti. 1. part. fundame. 1to. 2. à nu. 34. Guiller. Benedict. in capit. Raynuttius, verbo, *dotem quam ei dederat*, num. 24. de testamentis. Greg. in l. 6. titu. 19. part. 4. Ioan. Garciam de expensis, cap. 4. à nu. 22. & in puncto de matre adde. l. 2. titu. 11. part. 4. & Greg. in l. 3. tit. 19. part. 3. Mol. lib. 2. de primogenijs, cap. 15. nu. 2. Ioan. Garcia. de expensis cap. 3. à nu. 29. & facit dicta l. 3. latè & eleganter Spino vbi supra, à num. 36. Marienz. in l. 7. glo. 7. à nu. 7. tit. 9. lib. 5. recop. Prosperus Pasethus conf. 52. num. 23. lib. 1. & quia hæc cōclusio vera est, nihil amplius illi adendum est.

Additio ad Decisionem

CCCLXXIX aliàs

CCCLXXX.

NOta duo ex hac decisione.

Primum, quòd Abbas & conuentus non possunt monacho concedere emphiteosim cum facultate nominandi personas, quia proprium habere non potest. nec persona ab eo nominata ius aliquod consequitur. Secundum, quòd filia spuria monachi nominari non potest, nec per tēpus vt nominata præscribere emphiteosim.

Ad secundū adde latissimè Senatorem Caldas, qui hanc nostrā decisione allegat in tract. de nominatione quæst. 19. à nume. 75. & à nume. 78. & 79. qui allegat Balb. de præscrip. 4. part. 4. partis. q. 18. Pine. in rub. de bonis maternis fol. 26. Crauet. de antiquitate temporis. fol. 13. num. 10. Menoch. illustrium controuersiarum. q. 81. nu. 28. Tiraq. de primog. q. 30. à n. 9. & adde nostrū Auctorem, & quæ ibi diximus decis. 149.

Ad primum adde eundem Caldas in d. tract. quæst. 6. & de renouation. q. 19. à nu. 6. & 7. & Spinum de testamentis, glo. 12. à nu. 20. Bertachi. in repertorio, verbo, *monachus acquirit*, & verbo, *monachus succedit*. Conclude, quòd nec monachus potest cōstitui verus emphiteota ab Abbate, nec ipse nominare ex proprio contractu, nec nominare suū filiū spurium: absurdū enim nimis mihi videtur, existimare, quòd monachus etiā ex licentia Abbatis possit acquirere ius irrevocabile ex contractu. sibi aut alij: hoc enim est proprium habere, & sic existimo, iustè & sanctè iudicatum esse in hac decisione. Cogita.

Additio ad Decisionem

CCCLXXXI.

NOta ex hac decisione, quòd legatū factum alicui nomine proprio, si sit alius eiusdem nominis, debetur ei qui magis propinquus, dilectus & amicus testatori erat, & pro quo cōiecturæ voluntatis defuncti existunt, de quo vide Peraltam in, §. inter duos, hic allegato, & Mathæum de Afflictis in cap. 1. §. & si clientulus, de alienat. feudi. Anch. conf. 38. not. 1. & conf. 27. Roma. conf. 408. nu. 4. Curt. Iun. conf. 22. nu. 8. Menes. cum Bal. ibi in l. voluntatis. C. de fideicommissis. Roma. conf. 438. num. 6. in fine, & cum Decio & alijs vide Mantiam bene ad propositum huius decisionis loquentem in tract. de coniecturis vltimarum voluntatum, lib. 8. titulo 4. à nume. 3. cum sequentibus Crassum in suo libro sententiarum. §. legatum, quæst. 74. Menoch. de præsumptionib. lib. 4. præsumptione. 107. & conf. 434. lib. 5.

Additio ad Decisionem

CCCLXXXII.

Nota

NOta, quòd fide iussor indemnitas, etiamsi constituat se principalem, & renuntiet omnibus legibus pro eo facientibus, non potest conueniri, non excusso principali. Adde Xuarez ad titulum *de los emplaçamientos* §. quæritur ulterius, num. 11. & 7. Auiles in cap. 10. iudicum syndicatus, glo. 1. nu. 4. Anto. Gomez lib. 2. variarum, cap. 13. nu. 3. Afflictis, & Vrsill. decisio. Neapolitana. 318. Dueñas reg. 335. Gutier. de iuramento confirmatorio. 1. part. cap. 23. a num. 26. Azeu. in. l. 13. titu. 5. lib. 3. recop. Resolue, quòd iure communi & Regio hæc opinio vera est, maxime si adsint verba, de quibus in l. decem, de verborum obligatio. In fideiussoribus tamen iudicum & tutelarum. licet solum videantur promittere indemnitate: ex renuntiationibus tamen amplius contrarium in praxi seruatur, de quo vide Gutierrez vbi supra & sic iam vidi iudicatum: vide etiã quæ dixi. lib. 1. quæstionum, quæst. 11.

Additio ad Decisionem

CCCLXXXIII.

NOta, quòd legata pia relicta in minus solenni testamento, valent, si duobus testibus probentur. Adde Ioan. de Anania consi. 28. col. 4. Anton. Rub. consi. 71. Couar. in cap. relatum. 1. nu. 3. de testamentis, & late disputantem Burgo de Paz in l. 3. Tauri. 1. part. conclusio. 4. a num. 781 cum sequentibus. Mencha. de successionum creatione. §. 22. nume. 12. Crass. in tract. sententiarum. §. testamentum, quæ. 18. num. 8. & adde late Mantecam in tract. de coniecturis, tit. 3. lib. 6. Simonem de Pretis in tract. de interpert. vltim. volunt. lib. 3. interpret. 3. fol 6. a nu. 7. & 8. opiniones sunt contrariæ & cõmunis, & magis communis contra legata pia, sed nostra decisio tenenda est iudicando & cõsulendo, nisi testamentum sit imperfe-

ctum imperfectione voluntatis, de quo vide Crassum vbi supra, q. 19. & quæ late diximus lib. 1. quæstionum, quæst. 1. & in pluribus decisionibus huius libri.

Additio ad Decisionem

CCCLXXXIII.

NOta primo ex hac decisione, quòd contractus potest in testamento fieri, & si fiat in fauorem absentis, & maxime si sit donatio, sortitur naturam vltimæ voluntatis, etiam si habeat clausulam constituti: secus si fiat parte præsentis & acceptante, per notabile consilium Romani hic citatum, de quo vide dicta per me lib. 3. quæstionum, quæst. 22. vbi late & notabiliter declarauimus dictum consilium, & quæ dixi ad decisionem. 8. dccisione. 339. aut. 341. Ias. consi. 6. lib. 4. & Matien. in. l. 7. glo. 1. num. 20. titu. 10. lib. 5. recopil. & in. l. 1. glo. 4. a num. 24. tit. 6. lib. 5. recop. Tirzquel. de constituto. 1. parte num. 23. & 2. part. 24. ampliatio. Baezam in tract. de non meliorandis, cap. 20. num. 16. & omnino vide Matienzo vbi supra, quæ plura allegat & ponit: quæ de donatione facta vide latissime, & cum pluribus disputantem in. l. 7. glo. 2. a num. 9. tit. 10. lib. 5. recop. Couarru. lib. 1. variarum, cap. 14. & in rubrica de testamentis. 3. part. a nu. 12. Iulium Clarum lib. 4. sententiarum, quæst. 12. 13. & 76. & eundem de contractu facto in testamento, in. §. testamentum, quæst. 75. de quo omnino vide Paris. consi. 2. nume. 19. lib. 3. & consi. 46. nu. 36. lib. 4. & Boer. decis. 353 nu. 4. & omnino vide Ceph. consi. 713. nu. 31. & 717. num. 38. & 738. nu. 12 & per totum consilium, lib. 5. Menoch. consi. 489. num. 17. & 443. num. 4. & vide Tiraqu. in tract. de priuilegijs piæ causæ, priuilegio. 115. Vide etiam Tiraqu. in tract. de constituto. 1. parte

Secunda pars Additionum

in principio num. 23. Ex quibus allegationibus constat, quod Autor bene loquutus est in decisione secundi dubij: in decisione verò primi malè, propter fauorem piæ causæ, in cuius fauorem valet donatio absenti facta, nemine pro eo acceptante, absq; eo quod possit reuocare, & ex verbis testamenti constabat, quod testator voluit donare, & donare irreuocabiliter: & certius hoc est iure nostro regio, vt diximus in dicta decisione. 8. & notant Matienço, & alij supra citati.

Nota secundò, quod donationes de pluribus rebus factæ pluribus eodem tēpore & contextu, requirunt insinuationem: de quo vide Iulium Clarū in d. §. donatio. quæst. 17. Couarr. libro. 3. variarum resolution. cap. 16. nu. 4. & Ioan. Mariam Aquilinum in. l. 1. §. sed si mihi, à num. 8. ff. de verborum obligation. Emanuel. X Suarez cum pluribus lib. 8. communium, tit. 23. à nu. 138. Ego verò, si personæ non sint accessoriæ vna alteri, & quod in effectu videatur vna donatio in fauorem omniū, sed sint differentes, & res differentes, & causæ donandi differentes, & fraus absit, suspectū hoc dictum puto. Cogita.

Additio ad Decisionem

CCCLXXXV.

ADde quæ diximus ad decisionem 173. num. 6. & adde Tiraq. ad. l. bonæ. §. hoc sermone, limit. 1. num. 1. cū sequentibus Molinam de primogenijs lib. 2. cap. 4. à num. 38. Aluarum Valafcum cons. 102. per totam. Adde Hieronymum Gabriel. consi. 83. à numer. 30. lib. 1. qui quasi in terminis loquitur, & Ioan. Marcum Aquilinum in. l. Centurio num. 5. ff. de vulg. & pupillari.

Additio ad Decisionem

CCCLXXXVI.

NOta tria ex hac decisione. Primum, quod sententia lata inter duos principales, & ad quos principalis defensio causæ pertinet, nocet alijs in consequentiam ius prætendentibus non citatis.

Secundum, quod libertorum fratrum vnus succedit alij, licet mater mortua fuisset in seruitute.

Tertium, quod dispensatus quo ad quædam, non consequitur ius patronatus, nisi sit plenè legitimatus.

Primo adde latè Molin. lib. 3. de primog. cap. 8. à num. 3. Couar. in practi- cis. cap. 13. num. 6. Pinel. in. l. 1. 3. part. num. 48. C. de bonis maternis. Meness. in. l. vnum ex familia. §. si de Falcidia. n. 14. de leg. 2. Menoch. lib. 1. de success. creatio. §. 6. num. 28.

Secundo adde Portium in. §. ultimo, instituta de successione libertorum, & Petrum Gregorium in syntagmate iuris vniuersi, part. 2. lib. 45. cap. 19. à nu. 9. allegat. §. 1. instituta de successione libertorum, & l. 3. de suis & legit. hæred. & §. 2. & §. postea, eodem titul. & §. & sed nostra constitutio. Adde Bolognin. ad Matthesilanum hinc citatum, qui contra eum tenet.

Tertio adde dicta decis. 278. aliàs 279. & decis. 134. & decis. 11. & in decisionc. 2. & 3. & adde Tellum Fernandez in. l. 12. Tauri num. 22.

Additio ad Decisionem

CCCLXXXVII.

ADde huic decisione Autores quos citavi ad decisionē. 335. aliàs. 337.

Additio ad Decisionem

CCCLXXXVIII.

NOta singularem conclusionem, quod in successione maioratus, vbi vocatur filius maior, & semper con-

san-

sanguineus proximior, non admittitur repræsentatio, & ideo nepos maior ex filia minori, præfertur nepoti minori ex alia filia maiori: adde dicta ad decisionem. 345. aliàs. 347. & ad decisionem 215. & ad decisionem. 307. aliàs. 308. & ad decisionem: 69. & ad decisionem. 74. & ad decisionem. 7. & ad decisionem. 174. & ad decisionem. 59. & ad decisionem 158. & in puncto adde Costam in tract. de successione regni, pag. 174. & 175. & eum referentem senatorem Caldas in tractatu de nominatione emphiteutica, quæst. 17. à nu. 51. & adde in simili Velazquez in l. 40. Tauri. glo. 9. nu. 75. & Alex. Raudensem in consi. pro Rege nostro super successione regni Portugalliae 142. à num. 30. lib. 2. consiliorum Zileti de ultimis voluntatibus, & Greg. in l. 2. tit. 15. part. 2. verbo, *el mas propinquo*, & ibi Humada. Anto. Gomet. in l. 8. Tauri, nu. 19. Mieres de maioratibus. 1. par. quæst. 5. nu. 31. Velaz. in d. l. 40. glo. 14. nu. 25. & 27. Gutierrez lib. 3. practicum, quæst. 66. à num. 12. cum sequentibus, Autor semper tenuit hanc sententiam, sed in descendentes à primis vocatis absque dubio datur repræsentatio, ut sæpe diximus, & sic non vera est, nec in his regnis practicitur, ex l. 40. Tauri, nec etiam in descendentes à primo, qui ut proximior successit in defectum vocatorum. Habet tamen locum in primo succedente, ut proximior in defectum linearum vocatarum, ut in dicta decisione. 308. aut. 307. vel. 345. aut 347. diximus, licet plures contrarium velint.

Additio ad Decisionem ³⁸⁶
CCCLXXXIX.

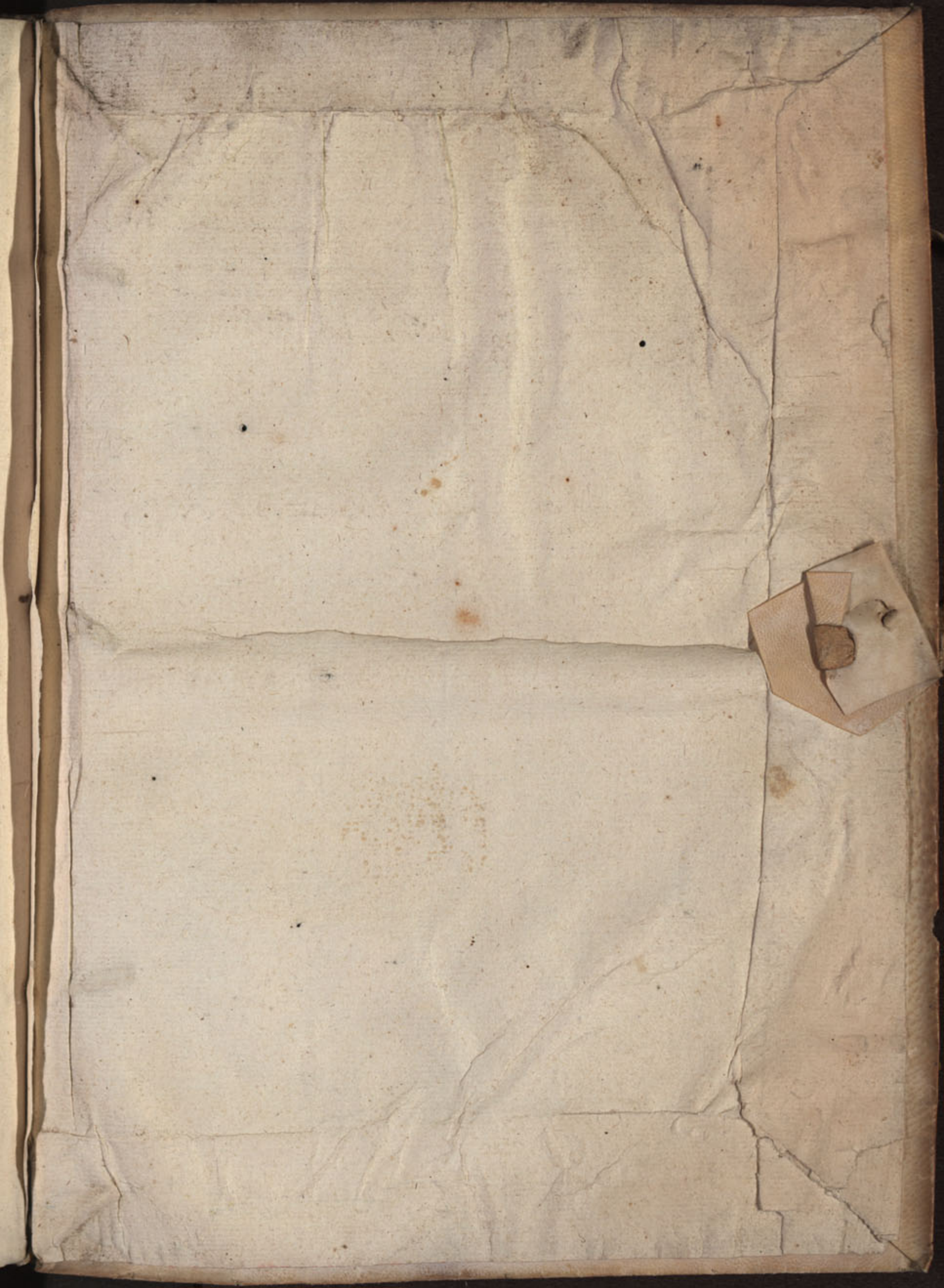
DE hac decisione diximus ad decisi. 350. aliàs. 348. & ad decisionem. 146. & ad decisionem. 339. vel. 341. & plura dixit Clarus lib. 4. sententiarum. §. do-

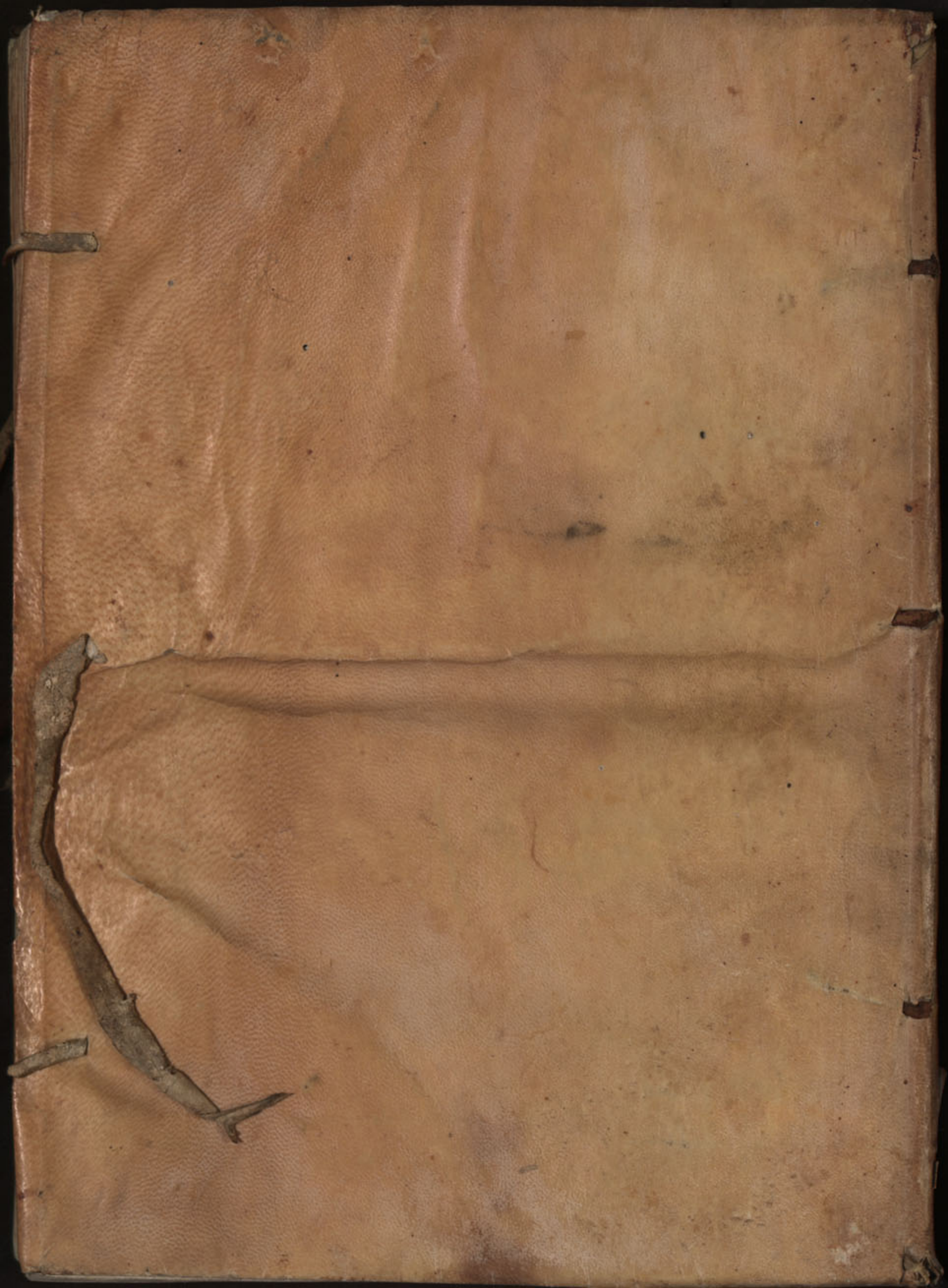
natio quæst. 19. & Couarr. lib. 3. resolutione. cap. 12. & Molin. latissimè lib. 2. de primogenijs cap. 10. à num. 10. Dueñas reg. 219. & infinita refert Matienz. in l. 8. glo. 1. tit. 10. lib. 5. recop.

Vnde cum de materia sit plene actum ab his autoribus, ab eis citatis, & nos resolutiones veras demonstravimus, frustraneum erat ab officio additionatoris egredi, & de cōcertationibus inter Corrasium & Autorem iudicium exactum interponere: sufficit, quod autoris opinio vera & communis est, & sequenda iudicando & consulendo, & contraria aperte falsa.

Additio ad Decisionem
CCCLXXXIX.
aliàs. CCCXC.

ADde quæ diximus ad decisionem. 156 ubi cum pluribus latè de materia egimus. Adde etiam Molin. de primogenijs lib. 1. cap. 11. à num. 28. Clarus in lib. sententiarum, quæst. 6. §. emphiteusis, & adde Parisium consi. 34. lib. 4. & adde Ioan. Garciam in tract. de expensis cap. 9. à num. 94. cum sequentibus, & Navar. cons. 57. tit. de præbendis lib. 3. & in tit. de rebus ecclesiæ, con. 11. Tandem nostram resolutionem diximus in dicta decisione. 156. & nunc addimus, bene iudicatum esse in præsentem decisione si hospitale erat profanum, quia ex unione beneficium fuit laicale effectum quoad commoditatem, siue maus patrimoniale, præsertim quia extrauagans malè practicitur, de qua vide ibi Canophilum. Et adde de unione Mandos. ad reg. Cancellariæ, reg. 11. quæst. 1. & 2. adde etiã Clarus lib. 4. sententiarum. §. feudum, quæst. 32. num. 3. Adde etiam Becium cons. 92. per totum, lib. 1. & Berretam cons. 111. & cons. 92. lib. 1. Adde etiam Bursat. cons. 50. à num. 12. lib. 1. & cōs. 127. à n. 121. lib. 2. & consi. 104. à n. 6. lib.

3
102
1
4